

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน

ประจักษ์ พวงไผ่

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน"

ของ ประชาธิรัฐ พวงไผ่

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

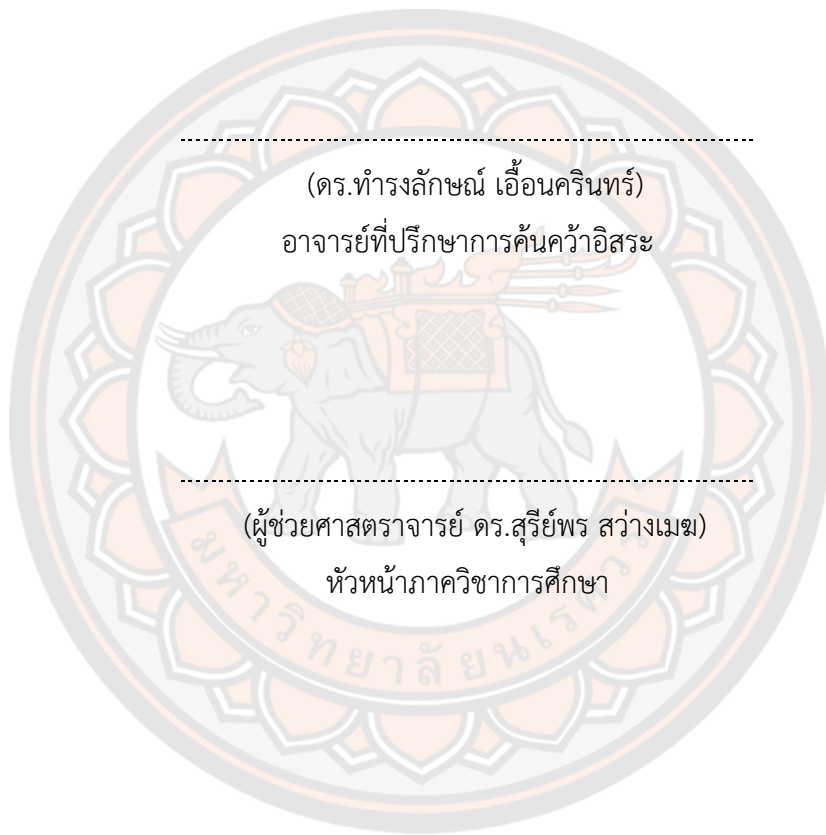
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์พร สว่างเมฆ)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน
ผู้วิจัย	ประชาธิรัฐ พวงไผ่
ประธานที่ปรึกษา	ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2566
คำสำคัญ	การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD, แบบฝึกทักษะ, คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน จังหวัดกำแพงเพชร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 13 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ทำการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้ระยะเวลาคาบเรียนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 14 คาบเรียน เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ จำนวน 14 แผน 2) แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ 3) แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ (E1/E2) และการเปรียบเทียบก่อนและหลังเรียน ด้วยค่า t-test dependent ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ 80.30/82.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์มีคะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title	A DEVELOPMENT OF PHONICS EXERCISES BASED ON COOPERATIVE LEARNING APPROACH (STAD TECHNIQUE) TO PROMOTE ENGLISH PRONUNCIATION AND READING ABILITY FOR THIRD GRADE STUDENTS AT BAN TUNGSAN SCHOOL
Author	Pracharat Poungpai
Advisor	Tamronglak U-nakarin, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2023
Keywords	English Exercise, Cooperative learning, Phonics reading

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) to create the efficiency phonics exercises for grade 3 students at Ban Tungsan School at the level of 80/80 and 2) to compare the students' scores of readings between pre-learning and post-learning taught by phonics exercises to grade 3 students at Ban Tungsan School. The samples were 13 students in Grade 3 students of Ban Tungsan School and were selected by purposive sampling in semester 2, 2023. The research instruments were as follows; 1) 14 lesson plans with phonics exercises 2) 12 units of phonics exercises and 3) reading aloud examination for 30 questions. Data were analyzed by the use of mean, standard deviation, and one sample T-Test. The research results were found that 1) The efficiency of phonics exercises was 80.30/82.05 that was higher than the level of 80/80 2) The average English post-test reading score of Grade 3 students was significantly higher than the average of pre-test reading score criteria at 0.05 level of significance.

ประกาศคุณูปการ

กราบขอบพระคุณ ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ดร. สิริมา เปี้ยอยู่ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทุ่งชาน อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร และนางสาวเสาวภา เสี่ยงมโพร่ง ครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านบึงสามัคคีกำแพงเขต อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จนทำให้การวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์ครบถ้วน และมีคุณค่า

กราบขอบพระคุณ ดร.สิริมา เปี้ยอยู่ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทุ่งชาน เป็นอย่างสูง ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยทำการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน ขอขอบคุณบุคลากรทางการศึกษาทุกท่าน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน ในการทำการวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแต่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศและผู้ที่มีสนใจบ้างไม่มากก็น้อย

ประชากรัฐ พวงไผ่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย.....	4
ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา.....	4
ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	4
ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมุติฐานของการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	8
.....	8
คุณภาพผู้เรียน.....	8
ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ	11
ความหมายของแบบฝึกทักษะ.....	11
ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี.....	12
หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ	14
ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ.....	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	17
ความหมายของทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	17
วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบโฟนิกส์.....	20
ความหมายของการอ่านแบบโฟนิกส์	20
ประโยชน์ และความสำคัญของการอ่านแบบโฟนิกส์.....	21
ขั้นตอนการสอนอ่านแบบโฟนิกส์	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้.....	25
ความหมายของการจัดการเรียนรู้.....	25
ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้	26
ลักษณะของการจัดการเรียนรู้.....	27
ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดี	28
แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.....	31

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	33
ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	33
องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	34
ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
งานวิจัยในประเทศ	36
งานวิจัยต่างประเทศ	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	39
เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	44
บทที่ 4 ผลการวิจัย	45
ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80.....	45
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์.....	49
บทที่ 5 บทสรุป	51
สรุปผลการวิจัย.....	51
อภิปรายผล	51

ข้อเสนอแนะ53

บรรณานุกรม54

ภาคผนวก.....58

ประวัติผู้วิจัย 108

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงคะแนนท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละบท และผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง	46
ตาราง 2 แสดงคะแนนหลังเรียนและผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ของการนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้กับ กลุ่มตัวอย่าง.....	47
ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ ตามเกณฑ์ 80/80	48
ตาราง 4 แสดงคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนรายบุคคล คะแนนรวมแต่ละครั้งและค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการสอบแต่ละครั้ง	49
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์.....	50
ตาราง 6 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	61
ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์.....	63
ตาราง 8 แสดงผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนวัดการอ่านคำศัพท์	64
ตาราง 9 แสดงผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบหลังเรียนวัดการอ่านคำศัพท์	66

ตาราง 10 แสดงค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวัดการอ่าน คำศัพท์ก่อนเรียน	68
ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวัดการอ่าน คำศัพท์หลังเรียน.....	70
ตาราง 12 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์ก่อนเรียน.....	72
ตาราง 13 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์หลังเรียน	72
ตาราง 14 คะแนนท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละบท และผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และ แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่ม ตัวอย่าง	74
ตาราง 15 คะแนนหลังเรียน และผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเฉลี่ย ร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแบบฝึกทักษะการ อ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง.....	75
ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ ตามเกณฑ์ 80/80	76
ตาราง 17 คะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน และหลัง เรียนรายบุคคล คะแนนรวมแต่ละครั้ง และค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใน การสอบแต่ละครั้ง	77
ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก ทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์	78

สารบัญภาพ

หน้า

No table of figures entries found.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

สังคมโลกในปัจจุบันได้มีการติดต่อเชื่อมโยงระหว่างประเทศมากขึ้น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยวหรือแม้แต่กระทั่งการศึกษา ทำให้ผู้คนในปัจจุบันได้มีโอกาสพบกับชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศมากขึ้น การสื่อสารระหว่างบุคคลจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาสากลที่เป็นที่ยอมรับ และใช้กันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ทุกประเทศทั่วโลกในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพราะถือว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และผู้คนทั่วโลกล้วนใช้ภาษาอังกฤษกันอย่างแพร่หลาย และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยจากการสำรวจการใช้ภาษาอังกฤษของคนทั่วโลกพบว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ถูกใช้สื่อสารกันมากที่สุดอันดับที่ 4 ของโลกหรือประมาณ 1.8 ล้านคน และเป็นอันดับที่ 1 ภาษาที่ใช้มากที่สุดบนโลกอินเทอร์เน็ต (Fundars and Founders, internetworldstats.com) ดังนั้นในบริบทสังคมโลกในปัจจุบันนี้ ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสมากกว่าผู้ที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ย่อมได้รับประโยชน์ และโอกาสในการถูกจ้างงาน การศึกษาต่อในต่างประเทศ และมีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงานมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทางด้านภาษา

กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการสอนที่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน สัมพันธ์กัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

ทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้คนคือ ทักษะการอ่าน โดยทักษะการอ่านนั้นมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เนื่องจากทักษะการอ่านนั้น เป็นทักษะที่เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาความคิด และประสบการณ์ และในปัจจุบัน โอกาสที่จะได้เห็นหรืออ่านภาษาอังกฤษมีเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยี และวิธีการสมัยใหม่รวมทั้งเครื่องอุปโภคบริโภคที่นำเข้ามาจากต่างประเทศล้วนแต่ต้องอาศัยความเข้าใจทักษะการอ่าน แต่เนื่องจากทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่มีความซับซ้อน และต้องอาศัยการฝึกฝน ทำความเข้าใจ เพราะทักษะการอ่าน

ไม่ใช่เพียงการอ่านออกแต่ต้องอาศัยความเข้าใจ ดังนั้นทักษะการอ่านจึงมีความจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน และพัฒนาจากการเรียนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน กล่าวคือเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝน และพัฒนาทักษะการอ่านจนเกิดความชำนาญแล้ว นักเรียนฝึกฝนทักษะการอ่านเพิ่มเติมได้จากนอกห้องเรียน และเมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านจนเกิดความชำนาญแล้ว ทักษะการอ่านก็จะติดตัวนักเรียนตลอดไปถึงแม้ว่าผู้เรียนจะไม่ได้เรียนในห้องเรียนแล้วก็ตาม

จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน พบว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานตามที่สถานศึกษากำหนดไว้ อีกทั้งทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่จะส่งผลให้นักเรียนเกิดปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป โดยเฉพาะปัญหาในด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ประกอบกับนักเรียนไม่รักในการอ่านหรือขาดนิสัยรักการอ่าน เนื่องจากนักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก ขาดความมั่นใจในการอ่านจึงมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบกับสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 นักเรียนไม่มีเวลาเรียนที่เพียงพอ และครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนจดจำคำศัพท์มากกว่าการสะกดคำ เมื่อนักเรียนพบเจอคำศัพท์ใหม่ นักเรียนจึงไม่สามารถอ่านคำศัพท์เหล่านั้นได้ อีกทั้งนักเรียนขาดทักษะที่สำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคมคือทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น เนื่องจากในชั้นเรียน นักเรียนที่เก่งจะเรียนรู้ได้เร็ว ส่วนนักเรียนอ่อนจะเรียนรู้ได้ช้า ซึ่งสาเหตุนี้ทำให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนเกิดปัญหา เนื่องจากนักเรียนที่เก่ง จะทำงานที่ได้รับมอบหมายได้เร็วกว่านักเรียนที่อ่อน จึงทำให้นักเรียนที่เก่งรู้สึกเบื่อเมื่อต้องรอนักเรียนที่อ่อน ส่วนนักเรียนที่อ่อนจะรู้สึกไม่เอายากมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพราะไม่มีบทบาทเทียบเท่านักเรียนที่เก่ง

ด้วยเหตุนี้จึงมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้วยการใช้เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์ โดยเทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่เริ่มจากการรู้จักการออกเสียงของแต่ละตัวอักษร นำไปสู่หลักการผสมเสียง และการออกเสียง ทำให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้เอง และสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงได้ด้วยตนเองผ่านการทำซ้ำ ๆ ยิ่งนักเรียนฝึกการผสมเสียงมาก จะทำให้นักเรียนสามารถจำการออกเสียงแต่ละตัวอักษรได้แม่นยำขึ้น จนนำไปสู่พื้นฐานการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากนักเรียนจะได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการอ่านมากขึ้น จนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่าน และทำให้เกิดองค์ความรู้ต่าง ๆ ตามมา ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในยุคสมัยนี้ที่การพัฒนาตนเองอยู่เสมอเป็นเรื่องสำคัญ (โฟนิกส์ (Phonics) สำคัญอย่างไร ทำไมต้องเรียน, ม.ป.ป.) นอกจากนี้คูลเบิร์ต (Culbert, n.d.) ได้กล่าวว่าโฟนิกส์เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้การอ่านของเด็ก เมื่อเด็ก ๆ รู้จักตัวอักษร และเสียงที่พวกเขาใช้ พวกเขา ก็พร้อมที่จะใช้

หน่วยการเรียนรู้เหล่านี้เพื่ออ่านคำ และประโยคง่าย ๆ จนนำไปสู่การสร้างทักษะการออกเสียงที่แข็งแรง และมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD (Students Team Achievement Divisions) เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) พัฒนาขึ้นโดยสลาวิน (Slavin) ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโครงการศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์วิจัยประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านวิชาการแห่งมหาวิทยาลัยจอห์นฮอปกินส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งสลาวินได้พัฒนาเทคนิคนี้ขึ้นมุ่งเน้นทักษะการคิด การเรียนที่เป็นระบบ และเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ที่เรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD นี้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คนซึ่งประกอบด้วย นักเรียนเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2 ถึง 3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน อาจพิจารณาจากผลการเรียนหรือคะแนนสอบในภาคเรียนที่ผ่านมา ในระหว่างเรียนนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันสามารถช่วยเหลือซึ่งกัน และกันในการทำงานเนื้อหานั้น ๆ แต่ในการทดสอบหลังจากจบเนื้อหานั้น จะเป็นการทดสอบรายบุคคลซึ่งสมาชิกในกลุ่มไม่สามารถช่วยเหลือซึ่งกันละกันได้ คะแนนการสอบของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม จะถูกนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม มีการประกาศคะแนนของกลุ่ม และถ้ากลุ่มใดที่มีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็จะได้รับรางวัล และเมื่อเรียนครบ 5-6 สัปดาห์จะมีการเปลี่ยนกลุ่มใหม่ ทั้งนี้การเรียนการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นวิธีการสอนที่สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้ ตามแนวการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนรู้ควรที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากความสำคัญ และสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มาเป็นแนวทางการส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน ในความรับผิดชอบ โดยเชื่อว่า แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนา เพิ่มพูนความสามารถในทักษะการอ่านออกเสียง ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ของนักเรียนจากการอ่าน ช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และปลูกฝังความร่วมมือระหว่างบุคคลให้กับนักเรียน อันจะเป็นแนวทางให้นักเรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสาร และแสวงหาความรู้ต่อไปในอนาคต และยังเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมควบคู่กันไปอีกด้วย

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้าง และหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อทราบประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์
2. เพื่อทราบผลลัพธ์ของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
3. เพื่อได้แนวทางให้ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปปรับประยุกต์ใช้แก้ปัญหาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน จังหวัดกำแพงเพชร

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน จังหวัดกำแพงเพชร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 13 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การออกเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษ และการอ่านสะกดคำศัพท์พื้นฐานของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบไปด้วยคำศัพท์ 1 พยางค์ 2 พยางค์ และ 3 พยางค์

ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เป็นระยะเวลา 9 สัปดาห์ รวม 17 คาบเรียน ซึ่งประกอบด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน 2 คาบเรียน ระยะเวลาในการสอน 15 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ใช้ในการทดลอง

โรงเรียนบ้านทุ่งชาน ตำบลบึงสามัคคี อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอน ที่ใช้ฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญต่อการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ โดยใช้ความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร นำมาประกอบกันเพื่อการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ และเข้าใจง่าย ซึ่งใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 13 คน โดยจะมีเนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนรู้แต่ละแผน
2. การอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ คือ ความสามารถของนักเรียนในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ ซึ่งสามารถวัดได้จากการใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบปฏิบัติเป็นรายบุคคล
3. คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยอ้างอิงเนื้อหาจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษา ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วยคำศัพท์ 1-3 พยางค์
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD คือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกัน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน ทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นักเรียนมีทักษะการอ่านคำศัพท์สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.2 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
 - 2.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
 - 2.2 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี
 - 2.3 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ
 - 2.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมายของทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
 - 3.2 วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบโฟนิกส์
 - 4.1 ความหมายของการอ่านแบบโฟนิกส์
 - 4.2 ประโยชน์ และความสำคัญของการอ่านแบบโฟนิกส์
 - 4.3 ขั้นตอนการสอนอ่านแบบโฟนิกส์
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้
 - 5.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้
 - 5.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้
 - 5.3 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้
 - 5.4 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดี
 - 5.5 แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 6.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 6.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 6.3 ความสำคัญ และประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
7. วิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคมเศรษฐกิจการเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชา และจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟัง และอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยค และข้อความตรงตามความหมาย ของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูด และเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟัง และอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

5. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ

6. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย

7. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

8. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา

9. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

10. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม)

11. ใช้ประโยคเดี่ยว และประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่าย ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

ตัวชี้วัด ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจงหะถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัด ป.4/3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

ตัวชี้วัด ป.4/4 ตอบคำถามจากการฟัง และอ่านประโยค บทสนทนา และนิทานง่าย ๆ
 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง
 ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด ป.4/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่าย ๆ

ตัวชี้วัด ป.4/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือใน
 สถานการณ์ง่าย ๆ

ตัวชี้วัด ป.4/4 พูด/เขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว

ตัวชี้วัด ป.4/5 พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรม
 ต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ
 โดยการพูด และการเขียน

ตัวชี้วัด ป.4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.4/2 พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัด ป.4/3 พูดแสดงความคิดเห็นง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษา และวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ
 นำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด ป.4/1 พูด และทำท่าประกอบอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรม
 ของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัด ป.4/2 ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่
 ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัด ป.4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของ
 เจ้าของภาษากับภาษา และวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

ตัวชี้วัด ป.4/1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความ
 ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย

ตัวชี้วัด ป.4/2 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล และงานฉลองตาม
 วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด ป.4/1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด ป.4/1 ฟัง และพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด ป.4/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220-243)

งานวิจัยในครั้งนี้ เน้นสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ส่วนของมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยผู้วิจัยให้ความสำคัญกับ ตัวชี้วัดที่ 2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน จังหวัดกำแพงเพชร

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ระบุความหมายของแบบฝึกหัดไว้ว่า แบบฝึกหัด หมายถึง แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

แบบฝึกเสริมทักษะ คือ เครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน ลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนดขึ้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบ และพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปในเรื่องนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ (แบบฝึกเสริมทักษะ, 2562)

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิด ความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้น จะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้ และทักษะมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ ของตนเองได้ (บุญนำ เกษี, 2556 อ้างถึงใน มาธวี กันทะสอน, 2564)

มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University, 2022, October 20) ได้ระบุ ความหมายของแบบฝึก (Exercise) ไว้ว่า แบบฝึกหัด คือ งานที่ให้ผู้เรียนได้เขียนเพื่อฝึกฝนสิ่งที่กำลัง เรียนรู้

แบบฝึกหัด คือ เครื่องมือที่จะช่วยเพิ่มทักษะ ทบทวน และฝึกฝนให้เด็ก ๆ ได้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และยังเป็นสิ่งที่คุณครู หรือผู้ปกครอง สามารถนำมาประเมิน ความรู้ของเด็ก ๆ ได้ว่ามีความเข้าใจในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการต่อยอด ส่งเสริม ให้กับเด็ก ๆ ต่อไป (แบบฝึกคืออะไร เลือกอย่างไรให้เหมาะกับเด็ก, 2564)

นอกจากนี้ ศาสตราจารย์ริชาร์ดส์ (Richards, 2017, January 21) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกหัด คือ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนทำโดยใช้ความรู้ที่มีอยู่หรือฝึกฝนเพื่อความรู้ใหม่ โดยจะเกี่ยวข้องกับความต้องการ ของผู้เรียน

จากนิยามทั้งหมดที่กล่าวไปข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกหัด ที่ครูให้นักเรียนทำเพื่อใช้ในการฝึกฝน และพัฒนาตนเองระหว่างการเรียนการสอนหรือพัฒนาด้วย ตนเองหลังการเรียนรู้อยู่ภายในชั้นเรียนโดยจะต้องใช้ระยะเวลา และความต่อเนื่องในการพัฒนา และ ฝึกฝน

ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี

ลักษณะแบบฝึกเสริมทักษะ คือ ต้องมีจุดประสงค์ และคำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีความ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีรูปแบบที่ทันสมัย สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความ ต้องการที่จะฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีนักการศึกษาหลายท่านได้ อธิบายไว้ เป็นลักษณะของแบบฝึกทักษะซึ่งใช้ได้กับทุกระดับวิชา ในส่วนของแบบฝึกทักษะที่ผู้ศึกษา สร้างเป็นแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งแบบฝึกเสริมทักษะของผู้ศึกษาจะมีลักษณะที่ดีดังนี้

1. คำสั่ง ชัดเจน และคำสั่งที่เข้าใจง่าย และไม่ยาวเกินไป เพื่อให้เด็กเข้าใจ และ ศึกษาด้วยตนเองได้ตามต้องการ
2. เน้นการฝึกซ้ำ ๆ
3. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย
4. ระดับเนื้อหาเหมาะกับระดับพื้นฐานความสามารถของผู้เรียน
5. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะให้เหมาะสม

6. สร้างแรงจูงใจให้กับเด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น และกระตุ้นหรือรื้อฟื้นที่อยากกระทำกิจกรรมโดยทุกครั้ง เมื่อจบการฝึกให้การเสริมแรงเด็กโดยชมเชยด้วยคำพูดหรือเขียนให้กำลังใจ ในแบบฝึกทักษะ เพื่อที่เด็กจะได้อยากทำกิจกรรมต่อไป

7. มีการวัด และประเมินผลหรือสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินว่าเด็กมีทักษะแล้ว (แบบฝึกเสริมทักษะ, 2562)

แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. เนื้อหาเหมาะสมกับวัย ความสามารถ และพัฒนาการของเด็ก
2. เนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ไปแล้ว เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ไป
3. เนื้อหาที่ต่อยอดจากความรู้เดิมที่เด็กมี เพื่อฝึกการคิดวิเคราะห์
4. ไม่เฉลยคำตอบให้เด็ก แต่เปิดโอกาสให้เด็กได้คิด ค้นคว้าด้วยตนเอง
5. ฝึกกระบวนการคิดต่าง ๆ ความจำ ความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์
6. ฝึกสังเกต แยกแยะ และส่งเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์
7. กิจกรรมในแบบฝึกหัดมีความยาก และง่ายควบคู่กันไป
8. กิจกรรมสนุก มีหลากหลายรูปแบบ ทำท่ายความสามารถของเด็ก ๆ
9. คำชี้แจง คำสั่ง หรือคำอธิบาย ใช้ภาษาที่เด็กเข้าใจได้ง่าย ชัดเจน และไม่ยาวเกินไป
10. มีรูปภาพ และสีสันทที่สวยงาม เพื่อช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ ความสนใจของเด็ก
11. มีตัวอย่างประกอบ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ
12. วิธีการประเมินที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ และกิจกรรมที่เด็กได้ทำระบุไว้อย่างชัดเจน (แบบฝึกคืออะไร เลือดยังไงให้เหมาะกับเด็ก, 2564)

แบบฝึกเสริมทักษะที่ดีนั้น ครูผู้สร้างจะต้องยึดหลักจิตวิทยา ใช้สำนวนภาษาที่ง่ายเหมาะสมกับวัย ความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมหลากหลาย มีคำสั่ง คำอธิบาย และคำแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ใช้เวลาในการฝึกไม่นาน และที่สำคัญมีความหมายต่อชีวิต เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (ครูจิบ, 2560)

บุญเชิด ชุมพล (2563) ได้สรุปจากสิ่งที่ศึกษา และระบุว่า แบบฝึกเสริมทักษะ ควรเหมาะสมกับระดับวัย และความสามารถของผู้เรียน และควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และมีคำแนะนำที่ชัดเจนแบบฝึกควรฝึกจากง่ายไปหายาก มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจท้าทายความสามารถ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กมลรัตน์ แก้วใจบุญ (2559, น.19) ได้สรุปจากสิ่งที่ศึกษา และระบุว่า ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีควรเป็นแบบฝึกสั้นโดยมีการฝึกหลาย ๆ ครั้ง และมีหลายรูปแบบ การฝึกควรฝึกเฉพาะเรื่องเดียว และควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้วมีคำชี้แจงสั้น ๆ ใช้เวลาเหมาะสม เป็นเรื่องที่

ท้าทายให้แสดงความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกแล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดี จึงจะนับว่าเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประโยชน์

นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลจากเว็บไซต์ทวินเคิล (Twinkl, 2020) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ดี ประกอบด้วยคำแนะนำ ชุดคำถามพร้อมพื้นที่ให้นักเรียนบันทึกคำตอบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยจะใช้เพื่อเป็นการฝึก หรือการวัดผลก็ได้ รวมไปถึงยังสามารถให้คะแนนที่บ่งบอกถึงความก้าวหน้าของนักเรียนได้

สรุป ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ควรจะต้องเหมาะสมกับวัย เหมาะสมกับระยะเวลาที่มีให้ในการทำแบบฝึกหัด มีคำสั่ง และคำอธิบายที่เข้าใจง่าย และควรจะได้จากง่ายไปยากโดยที่เนื้อหาจะต้องเป็นเนื้อหาในส่วนที่เรียนมาแล้วเท่านั้น และจะต้องมีความต่อเนื่องกันโดยต้องทำซ้ำเพื่อพัฒนาด้านต่าง ๆ ที่ต้องการ

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

ครูจิบ (2560) ได้ศึกษาหลักการสร้างแบบฝึกต่าง ๆ แล้วได้สรุปไว้ว่า การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะควรมีหลักในการสร้างดังนี้

1. ต้องยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละวัย ต้องคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ แรงจูงใจของนักเรียน
2. ต้องตั้งจุดประสงค์ในการฝึกว่าต้องการฝึกเสริมทักษะใด เนื้อหาใด ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไร
3. แบบฝึกเสริมทักษะต้องไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป คำนึงถึงความสามารถของเด็ก และต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก
4. ต้องศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ปัญหา และข้อบกพร่องของนักเรียน
5. แบบฝึกเสริมทักษะต้องมีคำสั่ง และควรมีตัวอย่างเพื่อให้เด็กมีความเข้าใจมากขึ้น และสามารถทำได้ด้วยตนเอง
6. แบบฝึกเสริมทักษะควรมีหลายรูปแบบ หลายลักษณะ เพื่อจูงใจในการทำ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่ามีจำนวนไม่มาก
7. ควรมีรูปภาพประกอบที่สวยงามเหมาะสมกับวัยของเด็ก
8. ควรใช้ภาษาสั้น ๆ ง่าย ๆ ไม่ว่าจะป็นเนื้อหาหรือคำสั่ง
9. ควรมีการทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง
10. ควรจัดทำเป็นรูปเล่ม ซึ่งสามารถเก็บรักษาได้ง่าย นักเรียนสามารถนำมาทบทวนก่อนสอบได้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538, น.145-146 อ้างถึงใน จิราพร บุคดีอ้วน, 2564, น.24-25) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาปัญหา และความต้องการโดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เช่น จะนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้อย่างไรในแต่ละชุดประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะตอนแบบทดสอบที่สร้างจะต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในข้อ 2
5. สร้างแบบฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะในแต่ละแบบฝึกหัด จะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบ พิจารณาตามความเหมาะสม
6. สร้างเอกสารอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างเอกสารอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำแบบฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียนโดยจัดเป็นตอนเป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า
8. นำแบบฝึกเสริมทักษะไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพแบบฝึกเสริมทักษะ และคุณภาพของแบบทดสอบ
9. ปรับปรุงแก้ไข
10. รวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

เฉลิมพล ถิ่นละออง (2561, น.29) ได้ศึกษาถึงหลักการสร้างแบบฝึกแล้วได้สรุปว่า การสร้างแบบฝึกนั้นผู้สร้างต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกที่สร้างต้องหลากหลายรูปแบบ สร้างจากง่ายไปหายาก ตรงตามจุดประสงค์ที่สร้างแบบฝึก มีความถูกต้องห้ามผิดพลาด ควรจัดทำแบบฝึกไว้ล่วงหน้า เพราะแบบฝึกควรทำหลังจากผู้เรียนได้เรียนบทเรียนในเรื่องนั้น ๆ จบลงทันที และที่สำคัญเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกเสร็จแล้วควรมีเฉลยให้นักเรียนได้ตรวจความถูกต้องในทันทีด้วย

สรุป หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ คือ ครูผู้สอนจะต้องศึกษาหลักจิตวิทยา เพื่อหาแนวทางการสร้างแบบฝึกที่จูงใจให้นักเรียนได้ทำโดยไม่เบื่อ และเกิดความรู้สึกรอยากทำ หลังจากนั้นกำหนดคำสั่งหรือสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนทำในแบบฝึกหัดที่ชัดเจน และตรงตามเนื้อหาวิชาที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปแล้วโดยจะต้องคำนึงถึงความยากง่ายสำหรับนักเรียนคนนั้น ๆ และรูปแบบกิจกรรมที่ได้เขียนลงในแบบฝึกจะต้องมีความหลากหลาย รวมไปถึงตัวอย่างหรือความรู้เล็กน้อยก่อนทำใบงาน

เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน และให้นักเรียนเห็นแนวทางการทำจากตัวอย่าง กรณีนี้จะมีประโยชน์มากกับนักเรียนที่ไม่เข้าใจคำสั่งของแบบฝึก

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2535, น. 173-175 อ้างถึงใน สุภาวดี หวังชาลาบวร, 2560, น.5-6) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก สรุปคือ เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้นช่วยเสริมให้ทักษะคงทนโดยการฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ ฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้ง เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการ ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ขณะเมื่อเด็กทำแบบฝึกจะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยทำให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันที่ส่วนการจัดแบบฝึกเป็นรูปเล่มจะทำให้เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อ รวมทั้งช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนตนเองได้อย่างเต็มที่ช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงาน และเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ

ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น และพรพรม อัตตวัฒนากุล (2547, น.23 อ้างถึงใน อัครพน อนันต์, 2563, น.12) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือจำเป็นต่อการฝึกทักษะ พัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน และการฝึกแต่ละทักษะนั้นควรมีหลายแบบ เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อ และนอกจากนี้แบบฝึกทักษะยังมีประโยชน์สำหรับครูในการสอน ทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้น ๆ ของเด็ก และเห็นข้อบกพร่องในการเรียน เพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงได้ทันที่ ช่วยทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ดี

นอกจากนี้ ปิยฉัตร ศรีสุราช (2561) ได้ศึกษาถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วสรุปเป็นคำพูดของตนเองไว้ว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อตัวของเด็ก และครู ซึ่งเด็กจะเกิดความชำนาญ และมีทักษะที่ดีได้นั้นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และแบบฝึกทักษะจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ แสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ เกิดความสนุกกับเนื้อหา ยิ่งไปกว่านั้น แบบฝึกทักษะนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเรียนของนักเรียนแล้วยังมีประโยชน์สำหรับครูผู้สอนซึ่งทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้น ๆ ของนักเรียน และเห็นข้อบกพร่องในการเรียนซึ่งจะได้แก้ไขปรับปรุงในทันทีอันมีผลทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ในสาระนั้น ๆ

สรุป ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ มีด้วยกันหลายประการแต่จะสามารถแยกเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากแบบฝึกทักษะเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่ครูผู้สอน และนักเรียน แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนในเรื่องของการมีเครื่องมือที่สามารถเป็นผู้ช่วยฝึกฝนนักเรียน และยังสามารถวัดผลนักเรียน

ได้ไปพร้อมกัน และประโยชน์สำหรับนักเรียนคือสามารถฝึกฝน และพัฒนาตนเองได้ไปเรื่อย ๆ โดยไม่ต้องกังวลว่าต้องรอครูเพียงอย่างเดียว สามารถฝึกฝน และศึกษาต่อไปได้เลย รวมไปถึงการฝึกฝน ยังเป็นไปอย่างสม่ำเสมอหากนักเรียนทำอย่างสม่ำเสมอ ถือเป็น การฝึกฝนวินัย การแสวงหาความรู้ และการพัฒนาความรู้ และทักษะของตนเองไปด้วย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ความหมายของทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ลลิตา ทองรัตน์ (2563, น.21) การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการถอดรหัสคำภาษาอังกฤษ และพูดออกเสียงได้อย่างชัดเจนถูกต้อง และคล่องแคล่วเกิดจากการฝึกฝน จนกระทั่งสามารถกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

นอร์ดควิสต์ (Nordquist, 2020, February 12) ได้กล่าวไว้ว่าการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การกระทำในลักษณะการพูด โดยจะมีแบบแผนการสะกดเกิดขึ้นเพื่อให้ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง แต่ในภาษาอังกฤษ มีคำที่ไม่ได้สะกดตามเสียงด้วย

Pronunciation หรือ การออกเสียงคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ คือ การออกเสียงคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ ซึ่งจะไม่ออกเสียงตามตัวสะกด 100% ดังนั้นเราจึงต้องฝึกฟังเจ้าของภาษาออกเสียงที่ถูกต้อง หรือฝึกอ่านคำอ่านออกเสียงในพจนานุกรม เพื่อให้เราสามารถปรับปรุงการออกเสียงของเรา และลงน้ำหนักเสียงได้อย่างถูกต้อง (Pronunciation การออกเสียงคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ, 2563)

นอกจากนี้ยังมีข้อมูลจาก สุธามาศ คชรัตน์ และพุทธชาติ ลิ้มศิริเรืองโร (2557, น.7-8) ที่ได้ศึกษาถึงความหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษแล้วได้สรุปไว้ว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ วิธีที่บุคคลเปล่งเสียงออกมาตามลักษณะการผสมเสียงของภาษาใดภาษาหนึ่ง เข้าเป็นคำ และจากคำเป็นประโยค โดยมีการเน้นเสียงหนักเบา การลงทำนองเสียงสูง-ต่ำ การเน้นเสียงถ้อยคำ การจัดช่วงทำนองจังหวะ ลีลาท่าทาง การสื่อด้วยสายตา และการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งวิธีการออกเสียงเหล่านี้ได้รับการยอมรับ และสามารถเข้าใจได้ง่าย

สรุป ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง การกระทำที่เปล่งเสียงออกมาจากการสะกดคำศัพท์ โดยการสะกดจะมีทั้งที่อยู่ในรูปแบบ และที่นอกเหนือจากรูปแบบ ซึ่งจะสามารถศึกษาตามรูปแบบได้ และต้องใช้หลักการสังเกต และจดจำเพื่ออ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่ได้ตรงตามรูปแบบโดยจะต้องดูในเรื่องของการลงสูง-ต่ำ เสียงหนัก-เบา เสียงต้น-เสียงปลายด้วย

วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

การอ่านออกเสียง หรือ Reading aloud ไม่เท่ากับ การอ่านออกเสียงที่เน้น Phonic การ Pronounce ของเด็ก แต่จะเป็นการให้ผู้สอน อ่านออกเสียงบทความ เนื้อหาที่จะใช้ให้ผู้เรียนฟัง และ

คิดตาม ด้วยการใช้ "คำถามประกอบการอ่าน" ตัวอย่างเช่น ใช้ What does that word mean? เมื่อเจอคำศัพท์ใหม่ และใช้อธิบาย การยกตัวอย่างคำให้ง่ายลงด้วยที่มีความหมายเหมือนกัน ใกล้เคียงสัมพันธ์กัน Why is that happening? ใช้ถามเมื่อเกิดประเด็นที่เป็นใจความในเนื้อเรื่อง หรือใช้การเช็คความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านด้วย What this sentence mean? เป็นต้น เทคนิคนี้ผู้สอนจะต้องเตรียมตัวในการอธิบายเพิ่มเติมเพื่อขยายความเข้าใจให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย และเคลียร์ที่สุดแต่จะแลกมาด้วยทัศนคติที่ดีขึ้นของผู้เรียนต่อการอ่านภาษาอังกฤษแน่นอน เพราะเขาจะไม่รู้สึกรว่าการอ่านมันยากเกินไปเนื่องจากเขามีครูคอยช่วยอ่านไปด้วยกัน (Kru'Beam English, 2565)

ข้อมูลจากเว็บไซต์ British Council ประเทศไทย (2560) ได้แนะนำถึง เคล็ดลับไม่ลับฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก ไว้ว่า

1. หาแรงจูงใจด้วยเกมต่าง ๆ เช่น ใช้บัตรคำที่มีภาพประกอบ สวยงาม
2. กระตุ้นด้วยความสนุกสนานอ่านบทเพลงซ้ำ ๆ หลายรอบแล้วจึงสอนร้องเพลง
3. สร้างความสนใจด้วยการเขียนคำศัพท์บนกระดาษแล้วให้ลูกอ่าน สลับกับการอ่านของคุณ
4. เมื่อคุณพาลูกไปเที่ยวหรือไปซื้อสินค้าตามห้างสรรพสินค้า ก็ชี้ชวนให้ลูกอ่านออกเสียงป้ายโฆษณาต่าง ๆ
5. ขณะที่คุณทำอาหารชวนลูกมาร่วมกิจกรรมด้วยให้เขาช่วยหยิบวัสดุ ส่วนประกอบของอาหารที่อยู่ในรูปกล่อง ซอง ห่อ หรือขวด โดยให้เขาอ่านออกเสียงก่อนหยิบมาส่งให้คุณ
6. ก่อนนอนคุณให้ลูกหยิบหนังสือเล่มโปรดจะเป็นการ์ตูน หรือหนังสือภาพ หนังสือเรียนก็ได้ทั้งนั้น มาอ่านออกเสียงกัน เพราะการอ่านมีทั้งอ่านออกเสียง และอ่านในใจ คุณควรฝึกให้เขาอ่านออกเสียงก่อนในวัยเด็ก
7. คุณควรมีบอร์ดติดไว้ที่ใดที่หนึ่งของบ้านในทุก ๆ วันคุณเขียนคำศัพท์ วลี ประโยคสั้น ๆ ไว้แล้วให้ลูกคุณได้อ่านออกเสียงให้ฟังทำเสมอ ๆ
8. ให้ลูกฝึกอ่านหัวข้อข่าวภาษาอังกฤษที่เป็นประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ หรืออ่านคำศัพท์ที่รู้จักจากข่าว
9. คุณมีแผ่นฉลากเล็กหรือแผ่นโน้ตข้อความ วลีสั้น ๆ เป็นภาษาอังกฤษ ติดตามตู้เย็นหรือตู้เสื้อผ้า กระจก ฝาผนัง เพื่อสื่อสารระบุบางเรื่องในขณะที่คุณจะไม่อยู่บ้าน
10. สร้างแรงเสริมให้ลูกของคุณโดยให้คำชมทุกครั้งไม่ควรติหรือตำหนิแต่ใช้คำพูดว่า แม่ว่าคำนี้อ่าน... แบบนี้ใช้มั้ยไหนเราลองช่วยกันตรวจจากคอมพิวเตอร์หรือดิกชันนารีดูซิ เป็นต้น

การอ่านออกเสียง (Reading aloud) เป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการออกเสียง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ และมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะ ครูผู้สอน

จึงควรมีความรู้ และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียนอย่างไรเพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ โดยมีวิธีปฏิบัติในการพัฒนาการอ่านออกเสียง ดังนี้

1. Basic Steps of Teaching (BST) มีเทคนิคขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไปดังนี้
 - 1.1 ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง / นักเรียนฟัง
 - 1.2 ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม
 - 1.3 ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนอ่านตามที่ละคน (อาจข้ามขั้นตอนนี้ได้ ถ้านักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้ดีแล้ว)
 - 1.4 นักเรียนอ่านคนละประโยค ให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด
 - 1.5 นักเรียนฝึกอ่านเอง
 - 1.6 สุ่มนักเรียนอ่าน
2. Reading for Fluency (Chain Reading) คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไป เสมือนคนอ่านคนเดียวกัน โดยครูสุ่มเรียกผู้เรียนจากหมายเลขลูกโซ่ เช่น ครูเรียก Chain-number One นักเรียนที่มีหมายเลขลงท้ายด้วย 1, 11, 21, 31, 41, 51 จะเป็นผู้อ่านข้อความคนละประโยคต่อเนื่องกันไป หากสะดุดหรือติดขัดที่ผู้เรียนคนใด ถือว่าโซ่ขาด ต้องเริ่มต้นที่คนแรกใหม่ หรือ เปลี่ยน Chain-number ใหม่
3. Reading and Look up คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคน อ่านข้อความโดยใช้วิธีอ่านแล้วจำประโยคแล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้น ๆ อย่างรวดเร็ว คล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว
4. Speed Reading คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคน อ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้ อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดทีละคำ
5. Reading for Accuracy คือ การฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียง ทั้ง stress / intonation / cluster / final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจนำเทคนิค Speed Reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงสิ่งที่ต้องการ จะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป (jetsada555, 2557)

รวมไปถึงบทความที่ว่า เด็กอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก สอนไงดี (2563) ได้กล่าวว่า เด็กอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก ทำให้เรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันในชั้น หากเด็กยังเด็กอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ไปเรื่อย ๆ อาจจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย หรือมีทัศนคติที่ไม่ดี และอาจเกลียดภาษาอังกฤษไปเลยทีเดียว คุณพ่อคุณแม่ทำอย่างไร คุณครูต้องสอนอย่างไร เกย์ ซู พินเนล (Gay Su Pinnell) และ ไอรีน ฟานทัส (Irene Fountas) ศาสตราจารย์ชาวอเมริกันด้านการศึกษา ได้ทำการศึกษาวิจัย และสอนผู้ที่มีปัญหาในการอ่านมากกว่า 25 ปี ท่านทั้งสองมีความเห็นว่า หาก

เด็กไม่มีปัญหาทางกายภาพด้านสมอง การที่ได้ก้อ่านไม่ออกนั้นส่วนใหญ่เกิดจากลักษณะการสอนอ่านที่ยังไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม ผลจากการวิจัยของ ฟินเนล และฟานทัส ในการแก้ปัญหาเด็กก้อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก คือการสอนให้รู้จักเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวก่อนเป็นอันดับแรก และสอนความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษร และนี่เป็นการสอน โฟนิคส์ นั่นเอง เสียงของตัวอักษร เช่น ตัวอักษร p มีเสียงเป็น เพอะ ส่วนความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษร หมายถึง ตัวอักษรซึ่งอาจเป็นตัวอักษรตัวเดียว 2 ตัว หรือ 3 ตัวมีเสียงอย่างไร เช่น p มีเสียงเป็น เพอะ, h มีเสียงเป็น เฮอะ แต่ ph ออกเสียงเป็น เพอะ (ออกเสียงเหมือนตัวอักษร 'f')

สรุป วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษนั้นมีหลายวิธีมากมาย ซึ่งแต่ละวิธีจะเน้นไปที่การฝึกฝน และการเรียนรู้เพื่อให้รู้พื้นฐาน และแนวทางการทำ แล้วทำซ้ำ ๆ ไปจนจำได้ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ใหม่ และหนึ่งในวิธีการสอนจากทั้งหมดนั้นคือ การสอนแบบโฟนิคส์ที่เรียนรู้จากพื้นฐานของเสียงของตัวอักษรก่อนแล้วนำมาใช้เพื่อให้เข้าใจหลักการอ่าน ซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้วิจัยเลือกในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบโฟนิคส์

ความหมายของการอ่านแบบโฟนิคส์

กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ (2565) ได้กล่าวไว้ว่า โฟนิคส์ Phonics เป็นวิธีการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกอ่านภาษาอังกฤษได้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น เทคนิคการสอนโฟนิคส์จึงได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะกับกลุ่มเด็กเล็ก และกลุ่มผู้เริ่มต้นหัดเรียนภาษาอังกฤษ โฟนิคส์จึงกลายเป็นวิชาที่เกิดขึ้นมาใหม่ โดยคำว่า Phonics มาจากรากศัพท์คือ คำว่า Phone ที่แปลว่า เสียง และ -ics ที่แปลว่า วิชาหรือความรู้ เมื่อนำมารวมกัน Phonics จึงมีความหมายว่า The Study of Sound วิชาที่มุ่งเน้น “การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร”

สินธุมาส อินันชัย (2562) ได้ศึกษาถึงความหมายของการอ่านแบบโฟนิคส์แล้วได้สรุปเป็นความหมายของตนเองว่า โฟนิคส์ คือ ระบบเสียงในภาษาที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวอักษร และเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ โดยจะมีหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ชัดเจนในการออกเสียงเหล่านั้นโดยผู้เรียนต้องจดจำอักขระที่เป็นสัญลักษณ์ของเสียง และตัวอักษรแต่ละตัว และสามารถนำไปประสมกันเพื่ออ่านเป็นคำ

Phonics คือ วิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยถอดรหัสเสียง "เขอะ" และ qu ออกเสียง "เขอะ" จากนั้นเรียนรู้ที่จะนำเสียงมาผสมให้เป็นคำ เรียกว่า blending เช่น c a t ผสมได้ว่า "เขอะ แอะ ที แคท" เป็นต้น (ทีมงานมีความรู้ดี ๆ เกี่ยวกับ Phonics มาฝากค่ะ..., 2562)

โฟนิกส์ (Phonics) คือ วิธีการเรียนอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษด้วยการเชื่อมหน่วยเสียง (Phoneme) และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงเหล่านั้นหรือตัวอักษร (Grapheme) เข้าไว้ด้วยกันเพื่อผสมเป็นคำ โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำเป็นหลัก รวมไปถึงโฟนิกส์ (Phonics) ถือเป็นวิธีการเรียนการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ และกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่งในขณะนี้ โฟนิกส์จะเน้นไปที่เสียงของแต่ละตัวอักษร (Letter Sound) รวมถึงความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษรต่าง ๆ เพราะเมื่อรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้ว เด็ก ๆ หรือผู้ที่ต้องการเริ่มต้นอ่านภาษาอังกฤษก็จะสามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการ “ถอดรหัส” (Decode) ผ่านการประสมเสียง Letter Sound หรือที่เรียกว่า “Blending” เพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำเป็นหลัก (Twinkl, 2564)

Phonics โฟนิกส์ คือ วิธีการเรียนอ่านเขียน และการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการถอดรหัสเสียง และการผสมเสียงตัวอักษร a ถึง z ทั้ง 26 ตัว เช่น ตัว “c” จะออกเสียง “k” และการสอนเด็กที่จะแยกเสียงตัวอักษรเพื่อผสมคำ เช่น เสียง k, a, t สร้างเป็นคำว่า CAT ซึ่งการสอนแบบนี้อ้างอิงมาจาก “synthetic phonics” สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของชาติเจ้าของภาษานั้น Synthetic Phonics คือเครื่องมือสำหรับการเรียนการสอนเรื่องเสียงของพยัญชนะ และสระตลอดจน “การออกเสียง” อย่างถูกต้อง และ “การสะกดคำ” อย่างมีประสิทธิภาพ (Admnedu, 2563)

สรุป การอ่านแบบโฟนิกส์ คือ วิธีการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างตัวอักษร และ เสียง ด้วยการเชื่อมหน่วยเสียง และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงเหล่านั้นหรือตัวอักษร และใช้เสียงพื้นฐานของตัวอักษรนั้น ๆ ในการผสม และอ่านออกเสียง

ประโยชน์ และความสำคัญของการอ่านแบบโฟนิกส์

สินธุมาส อินันชัย (2562) ได้ศึกษาถึงประโยชน์ และความสำคัญของการอ่านแบบโฟนิกส์ แล้วได้สรุปเป็นได้ว่า โฟนิกส์เป็นวิธีสอนอ่านวิธีหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวอักษร มีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะนำไปสู่การอ่านออกเขียนได้ วิธีโฟนิกส์ยังได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และนักเรียนกลุ่มเสียงต่อปัญหาการอ่าน เพราะเป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์รูปแบบคำพูดกับรูปแบบคำเขียน และเป็นวิธีที่กระตุ้นให้เกิดการตระหนักรับรู้ระบบเสียงในภาษาซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของกระบวนการอ่าน

แม้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) จะไม่ใช่วิธีใหม่ แต่ก็ถือว่าเป็นวิธีที่ใหม่สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่คุ้นเคย กับการใช้วิธีเรียนแบบจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ หรือ Whole Word Approach เนื่องจากมักจะเห็นผลเร็วกว่า และหลายคนเห็นว่าการอ่านแบบโฟนิกส์นั้นยุ่งยากซับซ้อนเพราะต้องมีการแยกเสียง และประสมเสียง ทำให้ใช้เวลานานกว่าที่จะ

อ่านเป็นคำได้ แต่อย่างที่เราทราบกันว่าคนเรานั้นสามารถจำคำศัพท์ได้จำกัด โฟนิคส์จึงกลับมาได้รับความนิยมนี้อีกครั้งเพราะถือเป็นวิธีการเรียนที่วางรากฐานทางภาษาที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ หลักการออกเสียง และสะกดคำ เพื่อให้นักเรียนนำไปต่อยอดได้ (Twinkl, 2564)

กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ (2565) ได้กล่าวถึงประโยชน์ และความสำคัญของการอ่านแบบโฟนิคส์ไว้ว่า เมื่อเด็ก ๆ แยก และถอดรหัสเสียงของแต่ละตัวอักษรได้ จากนั้นผสมเสียงรวมเป็นหนึ่ง คำศัพท์ ทักษะโฟนิคส์ที่สำคัญมากตรงนี้ จะส่งผลให้เด็ก ๆ ต่อยอด การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษพื้นฐานใด ๆ ในระบบโฟนิคส์ได้ ซึ่งศัพท์โฟนิคส์เบื้องต้นมีมากถึง 1,200 คำ

นอกจากนี้การอ่านโฟนิคส์นั้นสำคัญ เพราะภาษาอังกฤษนั้นมีระบบการสะกดคำที่ค่อนข้างซับซ้อน ฉะนั้นเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้การอ่านนั้น การสอนเด็กให้รู้จักภาพใหญ่ของหน่วยเสียง ตัวอักษรอย่างเป็นระบบ จะช่วยให้เด็กสามารถผสมคำศัพท์ที่ซับซ้อนได้ การเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษ Phonics จะทำให้เด็ก ๆ สามารถ “decode” หรือ ถอดรหัสตัวอักษรสู่ระบบเสียงของแต่ละตัวอักษรได้ ซึ่งทักษะนี้จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะช่วยเสริมทักษะการอ่านแม้เป็นคำศัพท์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน การเรียน Phonics จึงเปรียบเสมือนก้าวแรกของการเรียนภาษาอังกฤษ หากเด็กเริ่มต้นจากวิธีที่ผิด การแก้ไขภาษาอังกฤษในตอนที่เราโตขึ้นก็จะยากขึ้นไปอีก เริ่มให้ลูกเรียน Phonics ตั้งแต่วันนี้ งานวิจัยยืนยันว่าการเรียนภาษาใหม่ตั้งแต่อายุ 5-10 ปี เป็นช่วงเวลาที่มีประสิทธิภาพที่สุด (Admnedu, 2563)

สรุป การอ่านแบบโฟนิคส์มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการเรียนโฟนิคส์จะช่วยให้ นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ เพราะเขาจะเข้าใจจริง ๆ ถึงที่มาของการออกเสียงจนสามารถนำไปใช้ในการออกเสียงได้ทุกคำศัพท์ ทุกวลี และทุกประโยค และนักเรียนยังสามารถนำไปต่อยอดฝึกฝน และพัฒนาตนเองได้ด้วยตนเองต่อไป

ขั้นตอนการสอนอ่านแบบโฟนิคส์

กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ (2564) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่านแบบโฟนิคส์ไว้โดยมีเนื้อหาว่า ขั้นตอนการสอนโฟนิคส์ มีดังนี้

1. รู้จัก 26 ตัวอักษร เด็ก ๆ ควรมีพื้นฐาน เคยพบเห็น และรู้จักมักคุ้นกับพยัญชนะ ภาษาอังกฤษ A-Z ครบทั้ง 26 ตัวอักษรมาก่อน ผ่านการสัมผัสรูปภาพจากบัตรคำ flashcards, poster, letter blocks, หรือแม้กระทั่งเคยเห็นในหนังสือมาก่อน สามารถร้องเพลงได้ และไล่เรียงลำดับตาม Alphabetical Order ได้

2. เรียนเรื่องเสียงผ่าน Phonemic Awareness การรับรู้หน่วยเสียงย่อยแล้วหรือยัง ให้เด็ก ๆ รู้จักหน่วยเสียงย่อย 26 เสียงจาก 26 ตัวอักษร ผ่านกระบวนการ (phonemic awareness) ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

2.1 Identification & Isolation – การระบุเสียงในคำ

2.2 Blending – การผสมเสียง

2.3 Segmenting – การแยกเสียงของคำออกเป็นหน่วยเสียง

2.4 Addition & Subtraction – การเพิ่ม และลดเสียงเพื่อสร้างคำใหม่

2.5 Substitution – การแทนที่เสียงเพื่อสร้างคำใหม่ (กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ, 2564) ขั้นตอนนี้เน้นย้ำเรื่องหน่วยเสียงย่อยผ่านอวัยวะสำคัญที่ใช้ในการรับเสียง และแปลงเสียงคือ หู ปาก และลิ้น ด้วยการฝึกฟังเพื่อพูดตาม แปลงหน่วยเสียงผ่านการร้องเพลง เดิน ทำท่าประกอบ และ สื่อสารในชีวิตประจำวัน ขั้นตอนนี้สำคัญมากที่สุดเพราะเป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดความคุ้นชิน ให้อ่านทุก คำศัพท์ที่พูดกันนั้นมันมีเสียงย่อย ๆ ของแต่ละตัวอักษร หรือเราเรียกว่า Letter sound ประกอบอยู่

3. สอนโฟนิกส์จริงจึงหยิบตัวอักษรมาสัมพันธ์กับเสียง ขั้นตอนนี้สำคัญที่สุด เนื่องจากเราจะพาเด็ก ๆ decode หรือ ถอดรหัสเสียงของแต่ละตัวอักษร โดยให้เรียนแบบไล่เรียง 26 ตัวอักษร

3.1 สอนเสียงโฟนิกส์ด้วยเพลงของ 26 เสียง 26 ตัวอักษร จนครบเสียงทั้ง a-z และมั่นใจว่าจำเสียงของ 26 ตัวอักษรได้ทั้งหมดแล้ว เช่น a ออกเสียง แอะ b ออกเสียง เบอะ และ c ออกเสียง เซอะ

3.2 เริ่มต้นผสมเสียง (blending) โดยเริ่มจากเสียงสระที่คุ้นชินมากที่สุดจากทั้งหมด 5 ตัว ได้แก่ a, e, i, o, u เราจะเลือกเสียง แอะ ของตัว a มาให้ฝึกผสมก่อนโดยใช้ 2 ตัวอักษรที่ผสมได้เช่น at, am, an, ap, as เป็นต้น

3.3 สอนผสมเสียงด้วยเทคนิค Onset and Rime ด้วยการนำคำศัพท์ 3 ตัวอักษร ซึ่งมี 3 เสียงด้วยกัน คือ cvc ซึ่งย่อมาจาก consonant vowel consonant ด้วยวิธีการประสมแบบ word family หรือ Onset and Rime จะทำให้เด็กผสม และอ่านได้ไว Onset คือ การแปลงเสียงพยัญชนะต้น และ Rime คือการอ่านเสียงที่ผสมกันแล้วตามมา ตัวอย่าง -at words เช่น

c-at เราจะอ่านว่า เซอะ แอท = cat แค็ท

p-at เพอะ แอท = pat แพ็ท

b-at เบอะ แอท = bat แบ็ท

3.4 สอนเสียงควบกล้ำพยัญชนะต้น Initial consonant blends เช่น bl cl pl gl br cr pr gr เป็นต้น ในคำว่า clap, plan, bran, grin เป็นต้นซึ่งเราเรียกว่า ccvc (consonant, consonant, vowel, consonant) ซึ่งขั้นตอนนี้เด็ก ๆ คุ้นชินการผสมแบบ onset and rime ในคลังศัพท์ของ word family มาแล้ว ทำให้เด็ก ๆ อ่านได้ง่ายขึ้น เช่น

คำว่า clap

cl = เซอะ อีล = คลือ -ap = แอ็พ

cl คลือ + ap แอ็พ = แค็ลฟัพ

คำว่า plan

pl = เพอะ อีล = พลือ -an = แอน

pl พลือ + an แอน = แพลิน

3.5 Final consonant blends เสียงควบกล้ำพยัญชนะท้าย เช่น -st, -lt, -lp, -nd, -lk เป็นต้น เช่นคำว่า must, belt, gulp, pond, milk เราเรียกกันว่า CVCC (consonant, vowel, consonant, consonant)

3.6 สอน vowel digraphs คือ สระสองตัวติดกันออกเพียง 1 เสียง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสระ เสียงยาว

3.7 สอน consonant digraphs คือ พยัญชนะในภาษาอังกฤษที่มี 2 ตัวอักษรต่างกัน อยู่ติดกันแต่ออกเพียง 1 เสียง เช่น ng sh ch th (voiced) th (unvoiced)

ขั้นตอนการสอนโฟนิกส์ (Phonics Learning Steps) มีดังนี้

ขั้นที่ 1 – ถอดรหัสเสียง (Decode) การสอนโฟนิกส์ส่วนใหญ่จะเริ่มต้นด้วยการเรียนเสียงของพยัญชนะต่าง ๆ (Letter Sound) ซึ่งก็คือการให้นักเรียนพิจารณาถึงเสียงขึ้นต้นคำผ่านการฟังและพูดตามด้วยตัวเอง เป้าหมายหลักก็คือการให้นักเรียนสามารถมองเห็นตัวอักษร และบอกได้ว่าเสียงใดที่ใช้แทนตัวอักษรนั้น หรือที่เรียกว่าการถอดรหัสเสียงหรือ Decode นั่นเอง หลักจากนั้นนักเรียนจะเริ่มเรียนรู้การเขียนตัวอักษรต่าง ๆ ที่ในแทนเสียง (การเข้ารหัสหรือ Encode)

ขั้นที่ 2 – การประสมเสียง (Blending) นักเรียนจะเรียนรู้วิธีการประสมเสียง (Blend) เสียงของตัวอักษรแต่ละตัวเพื่อรวมเป็นคำ

ขั้นที่ 3 – ถอดรหัสเสียงคำ CVC (Consonant, Vowel, Consonant) นักเรียนจะเรียนรู้การถอดรหัสหรืออ่านคำที่เรียงตัวแบบ CVC หรือพยัญชนะ สระ พยัญชนะ

ขั้นที่ 4 – ถอดรหัสเสียงกลุ่มพยัญชนะในคำแบบ CCVC และ CVCC นักเรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับกลุ่มพยัญชนะ รวมทั้งคำแบบ CCVC และ CVCC

ขั้นที่ 5 – Digraph, Split Digraph, Trigraph และทักษะการอ่าน (Decode) นักเรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับ Digraph หรือการที่นำตัวอักษร 2 ตัวที่อยู่ติดกันเพื่อให้เกิดเสียงใหม่ และ Split Digraph (ตัวอักษร 2 ตัวที่ออกเสียงเดี่ยวแต่ถูกแยกออกจากกันด้วยพยัญชนะ) รวมทั้ง Trigraph ตลอดจนการอ่านออกเสียงที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 6 – การสะกดหรือเข้ารหัส (Encode) นอกจากจะได้พัฒนาทักษะการอ่าน (Decode) แล้ว นักเรียนจะได้ฝึกฝนการเข้ารหัสเสียงให้เป็นคำ หรือการสะกดคำ (Spelling) ควบคู่กันไปด้วย ในขั้นนี้ นักเรียนควรจะเขียนเนื้อหาสั้น ๆ ที่ใช้ค่าง่าย ๆ ได้อย่างถูกต้อง (Twinkl, 6 สิงหาคม 2564)

ลินธุมาส อินันชัย (2562) ได้ศึกษาขั้นตอนการสอนจากหลายแหล่งข้อมูล และได้กล่าวสรุปของตนเองไว้ว่า วิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ คือ รูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษร และเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน เป็นแนวทางหนึ่งในการสอนการอ่านออกเสียง และการสะกดคำ โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และสัญลักษณ์ของเสียง มักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา รูปแบบการสอนโฟนิกส์นั้นมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ Analytic Phonics และ Synthetic Phonics โดยการสอนแบบวิเคราะห์เสียง หรือ Analytic Phonics นั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของหน่วยเสียง และตัวอักษรผ่านการมองเสียงในส่วนต่าง ๆ ของคำ และตัวอักษรที่ประกอบขึ้นของคำนั้น ๆ ส่วนการสอนแบบ Synthetic Phonics นั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษรแต่ละตัวที่นำมาประสม

สรุป ขั้นตอนการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ จะเริ่มจากให้นักเรียนได้ฟัง และเรียนรู้การออกเสียงย่อยของตัวอักษรแต่ละตัวก่อน แล้วเริ่มประสมคำ และไล่เรียนรู้คำเพิ่มเติมที่ประสมคำที่มากขึ้น และไม่เข้าข่ายประเภทดังกล่าว ซึ่งจะแบ่ง และแยกขั้นตอนการเรียนรู้แตกต่างกันไป เมื่อนักเรียนคล่อง และเกิดความชำนาญในเรื่องของการอ่านแล้ว จะเข้าสู่ขั้นตอนการเขียนสะกดคำจากสิ่งที่ได้ยินต่อไป โดยถ้าหากมีแบบฝึกหัดที่ดีพอจะสามารถทำให้นักเรียนเข้าสู่การเขียนสะกดคำจากคำที่ได้ยินได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้

ความหมายของการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ (Learning Management) เป็นกระบวนการหรือวิธีการใด ๆ ก็ตาม ที่ผู้สอนนำมาใช้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และเกิดการพัฒนาตนในทุก ๆ ด้านอย่างเต็มศักยภาพ เรียกได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ยู และ ดันแคน (Hough, & Duncan, 1970, น. 144) อธิบายความหมายของการเรียนรู้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ และมีความสุข ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่าง ๆ 4 ด้านดังนี้

1. ด้านหลักสูตร (Curriculum) หมายถึงการศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชา และการตั้งจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ตลอดจนเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ (Instruction) หมายถึงการเลือกวิธีการสอน และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้
3. ด้านการวัดผล (Measuring) หมายถึงการเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสม และสามารถวิเคราะห์ผลได้

4. ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Evaluation) หมายถึงความสามารถในการประเมินผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้ (สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน, 2557, น. 7)

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542, น. 255) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีระบบระเบียบครอบคลุมการดำเนินการตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงประเมินผล

สำนักงานคณะกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543, น. 21) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่า การจัดการเรียนรู้หมายถึง กระบวนการ วิธีการ การจัดกิจกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมีการจัดบรรยากาศ เนื้อหาสาระ กระบวนการ การประเมินผลการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชน แหล่งการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาคน และชีวิตให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

กุลิสรา จิตรชญาวนิช (2562, น. 2) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของผู้สอนตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงสิ้นสุดการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และเกิดทักษะหรือสมรรถนะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้คือ กระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือประสบการณ์เรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ และผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์การรู้นั้นไปใช้ต่อไปได้

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่เจริญงอกงามทั้งด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญา โดยภาพรวมการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญหลายประการดังนี้ (กุลิสรา จิตรชญาวนิช, 2562, น. 11)

1. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีในการจัดการเรียนรู้ แต่ครั้งโดยทั่วไปครูผู้สอนจะกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้เอาไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้นหรือต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่พึงประสงค์ทั้งด้านร่างกายอารมณ์สังคมสติปัญญา

2. การจัดการเรียนรู้ช่วยทำให้จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษابรรลุผลตามเป้าหมายทั้งนี้ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ในหลักสูตรแต่ละระดับการศึกษาของสังคมไทยอาจจะมีทั้งความเหมือนกัน และต่างกัน แต่ไม่ว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับจะกำหนดไว้อย่างไร สิ่งที่สำคัญที่จะทำให้จุดมุ่งหมายของการศึกษาบรรลุผล คือการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพจะส่งผลทำให้การศึกษามีคุณภาพ

3. การจัดการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งทักษะที่สำคัญ และจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่สถานศึกษาควรจัดให้กับผู้เรียนมีหลายทักษะด้วยกัน เช่น ทักษะกระบวนการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น

4. การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม ทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่สามารถแยกดีชั่วถูกผิดออกอย่างมีเหตุผล มีหลักยึดปฏิบัติในการใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องดีงาม และทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

5. การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนรู้จักเอาตัวรอดเนื่องจากการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างองค์ความรู้พัฒนาให้ผู้เรียนมีสติปัญญาที่ชาญฉลาดรวมทั้งพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน และยังสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำรงชีวิตให้มีความสุขในสังคมดังนั้นเมื่อ ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ประสบการณ์ และทักษะต่าง ๆ จากการศึกษา และการจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ และรู้จักที่จะเอาตัวรอดอยู่ในสังคมได้อย่างรู้เท่าทัน

6. การจัดการเรียนรู้ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

7. การจัดการเรียนรู้สามารถนำไปสู่การสร้างอาชีพหรือรายได้ให้กับผู้เรียน

8. การจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้น้องค์ความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้พัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติให้มีความก้าวหน้าได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ หากผู้สอนเลือกใช้การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการการจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน การจัดการเรียนรู้มีลักษณะเด่นชัดอยู่ 3 ประการดังที่ อภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 2-4) ได้อธิบายไว้ และสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนหมายความว่า การจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นทั้งผู้สอน และผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันจะเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือการเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรม ในการจัดการเรียนรู้ ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนิ่ง คือไม่เกิดการเคลื่อนไหวทั้งทางกาย วาจา และทางสติปัญญา เรียกว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ก็ไม่จัดเป็นการเรียนรู้แต่จะจัดเป็นการเรียนรู้ ถ้าผู้สอน และผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการร่วมมือกัน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์

2. การจัดการเรียนรู้มีจุดประสงค์ที่ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้เป็นพฤติกรรม 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านความรู้ ความคิด หรือด้านพุทธิพิสัย กล่าวคือผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญา เกิดการพัฒนาขึ้นจากความไม่รู้ไม่เข้าใจ มีความคิด และคิดเป็น เช่น จากการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้มาเป็นอ่านออกเขียนได้

2.2 ด้านจิตใจ หรือด้านจิตพิสัย เกี่ยวกับความรู้สึกเห็นคุณค่า ความดี ความงาม เช่น รู้สึกซาบซึ้งในบทกลอนที่ได้ฟังได้อ่าน

2.3 ด้านทักษะ หรือด้านทักษะพิสัย หมายถึงความสามารถจะทำได้ปฏิบัติถูกต้องตามวัย เช่น วาดภาพได้ วาดน้ำได้ เป็นต้น

3. การจัดการเรียนรู้จะบรรลุจุดประสงค์ได้ดี ต้องอาศัยทั้งศาสตร์ และศิลป์ของผู้สอน หมายถึง การจัดการเรียนรู้จากบรรลุมผลตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของผู้สอน ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ (ศาสตร์) รวมทั้งทักษะ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ (ศิลป์)

จากที่กล่าวมาในข้างต้นใน สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และผู้เรียน มีจุดประสงค์การเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้จะบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ได้นั้นต้องอาศัยความฉลาดทั้งความรู้ทางวิชาการ รวมไปถึงทักษะ และวิธีการสอนของผู้สอนอีกด้วย

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดี

การจัดการเรียนรู้ที่ดี และมีประสิทธิภาพนั้น จะเกิดขึ้นได้ก็อยู่ที่ตัวผู้สอนที่จะต้องมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีระบบ บนพื้นฐานของแนวคิดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ คือ สอนด้วยการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่ดีหรือการสอนที่ดีที่ผู้สอนสามารถนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้ (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2553, น. 11-13)

1. เป็นการสอนที่มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ครอบคลุมประกอบของการสอน อันได้แก่ การตั้งจุดประสงค์การสอน การจัดเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการ วัดผลประเมินผล

2. เป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา ทั้งด้านความรู้ ความคิด ด้านเจตคติ และด้านทักษะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้แจ้ง คิดชอบ และปฏิบัติดี เกิดการเจริญเติบโตทุกด้านอย่างขึ้นบาน และแจ่มใส (สุมน อมรวิวัฒน์ อ้างถึงใน อารมณ์ ใจเที่ยง, 2553, น. 12)
3. เป็นการสอนที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับจุดประสงค์กับเนื้อหา และ กับผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสม
4. เป็นการสอนที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง หรือได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน
5. เป็นการสอนที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร เช่น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ผู้สอนก็ต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิด คุณลักษณะดังที่หลักสูตรกำหนดไว้
6. เป็นการสอนที่คำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และตลอดไป เช่น การสอนโดยให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ วิจัย ได้รู้จักวิธีแสวงหาความรู้ได้ฝึกคิดแก้ปัญหา ย่อมดีกว่าวิธีสอน โดยบอกความรู้ให้ หรือกระทำให้ดูแต่เพียงอย่างเดียว การให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ทั้ง ความรู้ ความคิด ไปใช้ในชีวิตประจำวันปัจจุบัน และอนาคตได้ ย่อมเป็นการสอนที่มีคุณค่าแก่ผู้เรียน
7. เป็นการสอนที่เร้าความสนใจผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนตลอดจนจบกระบวนการสอน เช่น ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ ใช้คำถามกระตุ้นให้คิด ใช้วิธีการสอนหลายรูปแบบที่เหมาะสม ให้ ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ (Learning by doing) ได้ทดลอง ได้คิดค้นคว้า เป็นต้น ย่อมทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสนใจ
8. เป็นการสอนที่มีบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ ทั้งบรรยากาศด้านวัตถุ และด้านจิตใจ บรรยากาศด้านวัตถุ หมายถึง การมีสภาพห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน และสิ่งแวดล้อมที่ดี เอื้ออำนวยให้เกิดความสบายตาสบายใจในการเรียน ส่วนด้านจิตใจ หมายถึง การที่ครูมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน ด้วยดี ให้ความเป็นกันเอง ให้ความเมตตา ความรัก ความอบอุ่นแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสุข มีชีวิตชีวา และไม่ตึงเครียด
9. เป็นการสอนที่ผู้สอนรู้จักใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เช่น การให้รางวัล และการลงโทษที่พอดี การให้คำชม การจูงใจ เร้าใจให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นภายใน การให้ผู้เรียนได้รับทราบผลงานของตนโดยทันที การทำให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในความสำเร็จของตน การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้เรียนจากสิ่งที่ย้ายไปยาก ฯลฯ เหล่านี้เป็นปัจจัยช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดี

10. เป็นการสอนที่ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย เช่น ให้ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน ได้ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตาม ฝึกการทำตามข้อกำหนดกลุ่ม และฝึกระเบียบวินัยในตนเอง สิ่งเหล่านี้จะเป็นการปูพื้นฐานการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และการ เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติต่อไป

11. เป็นการสอนที่มีกระบวนการ หมายถึง มีลำดับขั้นตอนการสอนที่ไม่สับสน ในการสอนจำเป็นต้องมีการเตรียมการสอน เตรียมจัดลำดับการสอนให้สอดคล้องต่อเนื่องกันอย่างเหมาะสม ตั้งแต่ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป กระบวนการสอนจะมีขั้นตอนแตกต่างกันไปตามลักษณะของวิธีสอนที่นำมาใช้ เช่น วิธีสอนแบบสาธิต ย่อมมีขั้นตอนการสอนแตกต่างจากวิธีสอนแบบทดลอง ผู้สอนต้องวางแผน จัดลำดับขั้นตอนการสอนให้ถูกต้อง

12. เป็นการสอนที่มีการวัดผลประเมินผลทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังการเรียน โดยอาจใช้วิธีต่าง ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การทดสอบ การให้ค้นคว้ารายงาน การทำแบบฝึกหัด ฯลฯ การวัดผลประเมินผลจะช่วยวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และวัดผลสำเร็จของผู้สอน ผู้สอนจะนำผลการประเมิน มาเป็นข้อมูลย้อนกลับพิจารณาการสอนของตนว่ามีข้อบกพร่องที่องค์ประกอบการสอนข้อใด ทำให้แก้ไขได้ตรงจุด เพื่อความบูรณ์ของการสอนครั้งต่อไป

13. เป็นการสอนที่ผู้สอนสอนด้วยวิญญานความเป็นครู สอนด้วยความกระตือรือร้น สอนด้วยความตั้งใจ ความเต็มใจ และความมั่นใจ บุคลิกภาพท่าทีการแสดงออกของผู้สอนจะสะท้อนให้ผู้เรียนเข้าใจความรู้สึกของผู้สอนได้ดี ถ้าผู้สอนมีความรู้สึกที่ดีทั้งต่อผู้เรียน และต่ออาชีพ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเรียน ด้วยความศรัทธา ด้วยความสุขด้วยความตั้งใจ และด้วยความเต็มใจเช่นกัน

นอกจากนี้ กุณิสรา จิตรชญาวณิช (2562, น. 10) ได้สรุปการจัดการเรียนรู้ที่ดีในสถานศึกษาทุกระดับได้ดังนี้

1. เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มองเห็นได้ (Visible Learning) โดยผู้สอนอาจใช้วิธีการหรือมาตรการต่าง ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพที่สูง เช่น การให้ผู้เรียนบอกความคาดหวัง และให้เกรดตนเอง การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย การอภิปรายในชั้นเรียน การมีความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน การฝึกคิดเกี่ยวกับการใช้ความคิดของตนเอง (Think about Thinking) การจัดการห้องเรียน และการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง

2. ใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา และปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้ผู้เรียน และผู้สอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ เช่น วิทยุฒิ ภาวะของผู้เรียน ความยากง่ายของเนื้อหาที่เรียน การใช้แรงเสริม การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน

3. จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และจะต้องส่งเสริม พัฒนาการผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

4. ใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายทันสมัย การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกในการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องพยายามใช้เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความน่าสนใจ และทันสมัยมาใช้พัฒนาผู้เรียนเพื่อให้บรรลุ จุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้

5. มีการวัดผล และประเมินผล การจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องสามารถบรรลุผลตาม จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งปัจจุบันการวัดผลประเมินผลสามารถใช้วิธีการได้หลายรูปแบบ เช่น การวัดผล ตามสภาพจริง ทั้งนี้การวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจะต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐาน สองประการ คือ การวัดผล และประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน การวัดผล และประเมินผลเพื่อตัดสินผล การเรียน

จากที่กล่าวมาในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้นมึลักษณะเป็นการสอนที่จัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร มีการเตรียม การสอนเป็นอย่างดีครอบคลุมองค์ประกอบของการสอน มีการจัดลำดับเนื้อหาสาระ และวิธีการสอนที่ สอดคล้องกับจุดประสงค์ และผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และสามารถนำองค์ความรู้ไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

โลกในศตวรรษที่ 21 มีสิ่งใหม่ปรากฏขึ้นมากมายในแต่ละวัน ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ จบสิ้น ดังนั้น การสอนที่เน้นให้ผู้เรียนจำจึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะสิ่งที่ควรนำไปสอนผู้เรียนยังมี อีกมากมาย และไม่สามารถสอนจนหมดสิ้น ภายในเวลาเรียนที่กำหนดได้ ดังนั้น เนื้อหาสาระที่จะ นำไปจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จึงควรมุ่งเน้นที่การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เป็นบุคคลที่มี เครื่องมือในการสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก มีความสามารถในการสกัด และคัดกรองข้อมูลที่ควร เรียนรู้ ผู้สอนจึงควรมุ่งสอนเกี่ยวกับกระบวนการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความอยากที่จะเรียนรู้ ที่เรียกว่ามีจิตแห่งวิทยาการ เกิดการรู้คิด สอนเกี่ยวกับการคิดขั้นสูง การคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา การจัดการแก้ไขปัญหา การสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น การสร้าง เครื่องมือ มีทักษะ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยได้เรียนเกี่ยวกับการใช้ไอซีทีเป็นเครื่องมือในการช่วย แสวงหาความรู้ และ นำมาสร้างองค์ความรู้ฝึกวางแผนการทำงาน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการ ความรู้ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ รวมทั้งได้เรียนรู้วิธีการวิเคราะห์แนวโน้ม และสามารถคาดการณ์ ความเป็นไปในอนาคต (ฉิรดา เวชญาลักษณ์, 2561, น. 58)

ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2557, น. 43-46) ที่ได้กล่าวถึง กระบวนทัศน์ใหม่การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการศึกษาที่เน้นให้คนมีปัญญา เพราะปัญญาของคนในชาติ มีความสำคัญยิ่งกว่าทรัพยากรแร่ธาตุ การศึกษาในยุคนี้เน้นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ เน้นการร่วมมือจากปวงชน เป็นการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนรู้แบบรวมพลัง การจัดการเรียนรู้เน้นการสอนที่ให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง ครูต้องสามารถจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนใช้ปัญญาในการสร้างความรู้ และผลิตผลด้วยตนเองที่มีค่าต่อสังคม กระบวนทัศน์ของการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นจึงต้องมีการปรับกระบวนทัศน์ของครูไทยจากกระบวนทัศน์เดิมที่ครูเป็นศูนย์กลาง (teacher-centered) เป็นกระบวนทัศน์ใหม่ของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (child-centered) เน้นการบูรณาการ (integration) โดยกระบวนทัศน์ใหม่สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเรียนรู้เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
 - 1.1 ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้สนับสนุน และเป็นพี่เลี้ยง
 - 1.2 ใช้หลากหลายรูปแบบในการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ
 - 1.3 เราให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น กระตุ้นความสนใจให้คิดลงมือปฏิบัติ สํารวจ ตรวจสอบ และเรียนรู้
 - 1.4 การสอนเป็นกระบวนการริเริ่ม อำนวยความสะดวก และให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และค้นพบความสามารถที่สมบูรณ์ด้วยตนเอง
 - 1.5 การสอนคือ การร่วมกันอย่างมีความสุขในการใช้กระบวนการแล้ว ทำให้เกิดผลการเรียนรู้โดยผู้เรียน
 - 1.6 การสอนเป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต และหมายถึงการค้นพบอยู่เสมอ การทดลอง ความสามารถ หรือศักยภาพของตนเอง การสะท้อนกลับ และการพัฒนาอาชีพ
2. การเรียนรู้ที่เน้นท้องถิ่น และเน้นความเป็นสากล
 - 2.1 ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน ในท้องถิ่น ในชุมชน และในจังหวัด
 - 2.2 จะต้องเป็นการสอนที่เน้นกลุ่มหรือทีม และการสร้างเครือข่าย
 - 2.3 เป็นการสอนจากห้องเรียนสู่โลกภายนอก
 - 2.4 เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนอย่างไม่จำกัดเวลา และสถานที่
 - 2.5 สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน โดยผ่านกระบวนการกลุ่ม
 - 2.6 เน้นการสร้างเครือข่ายของครูในโรงเรียน ออกสู่โลกภายนอก

จากแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จะสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนต้องจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

สอนเกี่ยวกับกระบวนการแสวงหาความรู้ ให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีเครื่องมือในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เน้นการทำงานเป็นทีม มีการบูรณาการหลาย ๆ วิชาเข้าด้วยกัน ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้สนับสนุน และเป็นพี่เลี้ยง โดยใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553, น. 182) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกกลุ่มจะมีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอนเพื่อช่วยเพื่อนสมาชิกในกลุ่มเกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกัน และกันโดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

ดวงกลม สิงเพ็ง (2553, น. 185) การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนโดยการใช้กิจกรรมกลุ่มเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักพึ่งพากัน เพื่อความสำเร็จร่วมกันในการทำงาน มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคม รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการทำงาน ทักษะการคิด และการแก้ปัญหา

สลาวิน (Slavin, 1978, น. 13) สรุปว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึงวิธีการสอนอีกแบบหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน เรียนอ่อน 1 คน การทดสอบผลการเรียนของนักเรียนจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่สองจะพิจารณาคะแนนทดสอบเป็นรายบุคคล โดยในการทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำข้อสอบ แต่เวลาทำการทดสอบของกลุ่มจะทำงานร่วมกันโดยสำเร็จ เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกันนั้นคือการเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมมีประสิทธิภาพนั่นเอง

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าวมาข้างต้นนั้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึงการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันในการทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกันออกไป โดยสมาชิกทุกคนจะมีหน้าที่รับผิดชอบทั้งงานของตน และงานของกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยมีเป้าหมายคือช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ และการทำงานเพื่อบรรลุจุดประสงค์

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทศนา แคมมณี (2553, น. 99) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมายว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแล้วให้ภาระงานแล้วในผู้เรียนในกลุ่มช่วยกันแต่เพียงเท่านั้น การเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพา และเกื้อกูลกัน (Positive independence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีความตระหนักว่า สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญเท่าเทียมกันหมด และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ดังนั้นสมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน และจะต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (face-to-face promotive interaction) การที่สมาชิกมีความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จะส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันสมาชิกมีความห่วงใยไว้วางใจกัน ร่วมกันปรึกษาหารือวางแผนการทำงานเพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือมีเป้าหมายคือความสำเร็จของกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบทำงานของตนที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ และผลงานจะต้องมีการตรวจสอบทั้งรายบุคคล และเป็นกลุ่ม ครูจึงต้องมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่ม และให้คำแนะนำ

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small-group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญหลาย ๆ ทักษะ เช่น ทักษะทางสังคม การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การทำงานร่วมกัน ทักษะการสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้งกัน

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และปรับปรุงการทำงานกลุ่มให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กลุ่ม ครอบคลุมการวิเคราะห์วิธีการทำงานกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม และผลงานของกลุ่ม ผู้ทำการวิเคราะห์อาจเป็นครูหรือทั้งครู และผู้เรียน

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสรุปได้ว่า ไม่เพียงแต่นักเรียนจะร่วมกันทำกิจกรรมกลุ่มแต่เพียงอย่างเดียวสมาชิกแต่ละคนต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกัน และกัน จะช่วยให้การดำเนินการของกลุ่มบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ผู้สอนควรจัดการเรียนรู้ให้ครบทั้ง 5 องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544, น. 16-17) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสพูดแสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งมีความภาคภูมิใจรู้จักเสียสละเวลา ส่วนเด็กอ่อนที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน
4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสม เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก และวิเคราะห์ตัดสินใจเลือก
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่นการอยู่ร่วมกันด้วยมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกัน และทั้งส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, น. 27-30) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 9 ประการดังนี้

1. นักเรียนเก่งจะเข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของนักเรียน และอธิบายให้เพื่อนฟังด้วยภาษาพูดของตัวเองทำให้เพื่อเข้าใจได้ดีขึ้น
2. นักเรียนทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟังจะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
3. การสอนเพื่อน เป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้นักเรียนได้รับความเอาใจใส่ปลอบความสนใจมากขึ้น
4. นักเรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกัน และกันเพราะคิดคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่มด้วย
5. นักเรียนทุกคนเข้าใจดี ว่าคะแนนของตนมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่ม ดังนั้นทุกคนจึงพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ
6. นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกฝนทักษะทางสังคมมีเพื่อนร่วมกลุ่ม และเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ชีวิตการทำงาน
7. นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะในการทำงานร่วมกันนั้นจะต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานกลุ่มเพื่อให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานหรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น
8. นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้น นักเรียนเก่งจะรู้สึกที่ตัวเองเรียนหนังสืออยู่คนเดียว เพราะนักเรียนเก่งมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย

9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน ถ้าหากนักเรียนคนใดคนหนึ่งตอบผิด จะรู้สึกอาย และเพื่อน ๆ อาจจะหัวเราะ แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่มสมาชิกในกลุ่มจะช่วยกันหาคำตอบ ถ้าหากว่าตอบผิดถือว่าผิดทั้งกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจึงต้องช่วยกันหาคำตอบ ทำให้เกิดความผูกพันในกลุ่มมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สาวิตรี อานมณี และเบญจพร สว่างศรี (2562) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน สกศคำโดยใช้เสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านสกศคำโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 86.79/85.00 เป็นไปตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านสกศคำด้วยโฟนิกส์ ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านสกศคำโฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

วรกานต์ โสคะโน, กนกกาญจน์ กิตติชาติเขาวลิต และพนาน้อย รอดชู (2563) ได้สร้างแบบฝึกทักษะโฟนิกส์ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน และหลังใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพที่ 84.29/82.50 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน และหลังใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ดวงรัตน์ แซ่จาง (2564) ได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสกศคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์ และผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงสกศคำภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76 ของคะแนนเต็ม

นิธิโรจน์ เรืองธนะวิชญ์ (2565) ได้ศึกษาการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการสะกดคำภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดป่าไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 และผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนา โดยคะแนนเฉลี่ยภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยรวม ก่อนเรียนมีคะแนนเท่ากับ 13.65 และหลังเรียนมีคะแนนเท่ากับ 21.65

งานวิจัยต่างประเทศ

รามมา และ แพนไจแทน (Rahmah, & Pandjaitan, 2018) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผลของการทดสอบก่อน และหลังการทดสอบแสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของคะแนน และความสำเร็จของทักษะการอ่าน

วาฮูนิ (Wahyuni, 2022) ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษการสอนอ่านแบบโฟนิกส์คู่กับการอ่านนิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของอินโดนีเซียในโรงเรียนสองภาษา แล้วพบว่าการสอนออกเสียงแบบโฟนิกส์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้จริงทั้งในเรื่องของการรับรู้คำศัพท์ และการออกเสียง

ฟู (Fu, 2023) ได้เปรียบเทียบวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การอ่านแบบโฟนิกส์ และวิธีการสะกดคำตามธรรมชาติในการสอนภาษาอังกฤษของจีน การศึกษาภาษาอังกฤษมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน และมีอิทธิพลอย่างมาก อย่างไรก็ตามยังมีข้อบกพร่อง และข้อจำกัดมากมายซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากวิธีการสอนภาษาอังกฤษหลักที่มีอยู่สองวิธีในประเทศจีน ผลการวิจัยหลักของบทความนี้คือ 1) แนะนำประวัติการพัฒนาของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศจีน 2) ขยายคำอธิบายของการแนะนำ และการประยุกต์ใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษสองวิธีในปัจจุบัน วิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ และวิธีการสะกดคำตามธรรมชาติ 3) ให้คำแนะนำ และวิธีการปรับปรุงตามการเปรียบเทียบ และวิเคราะห์วิธีการสอนที่มีอยู่โดยละเอียด โดยในส่วนของสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ว่าในอนาคตวิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์คือวิธีการสอนที่เหมาะสมที่จะสามารถเติมเต็มช่องว่างของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศจีน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
 2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์
- มีขั้นตอนการวิจัยและรายละเอียดดังนี้
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ
 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 5. การวิเคราะห์ข้อมูล
 6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน จังหวัดกำแพงเพชร

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน จังหวัดกำแพงเพชร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 13 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

1. แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวน 14 แผน ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การผสมเสียงคำโดยใช้สระ อะ ออ จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การผสมเสียงคำโดยใช้สระ อี อี จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การผสมเสียงคำโดยใช้สระ อุ อู เอะ เอ จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การผสมเสียงคำโดยใช้สระ แอะ แอ โอะ โอ จำนวน

1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การผสมเสียงคำโดยใช้สระ เออะ ออ จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การผสมเสียงคำโดยใช้สระ เอียะ เอีย จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การผสมเสียงคำโดยใช้สระ ไอ จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง การผสมเสียงคำโดยใช้สระ เอา จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 การสะกดคำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 1 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 การสะกดคำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 2 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 การสะกดคำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 3 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 การสะกดคำศัพท์ 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ ชุดที่ 1 จำนวน

1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 การสะกดคำศัพท์ 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ ชุดที่ 2 จำนวน

1 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ เป็นข้อสอบภาคปฏิบัติ การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.1 แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อศักราช 2551 เกี่ยวกับเนื้อหา โครงสร้างเวลาเรียน การวัด และการประเมินผล

3) ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดเนื้อหา และสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อแบ่งเนื้อหาในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์

4) ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5) กำหนดเนื้อหา และสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ จำนวน 12 บท ดังนี้

บทที่ 1 เสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษ

บทที่ 2 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระอะ อา

บทที่ 3 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระอิ และอี

บทที่ 4 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระอุ อู เอะ

และเอ

บทที่ 5 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระแอะ แอ โอะ

และโอ

บทที่ 6 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระเออะ ออ

เอียะและเอีย

บทที่ 7 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระไอและโอ

บทที่ 8 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระเอา และ

คำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 1

บทที่ 9 คำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 2

บทที่ 10 คำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 3

บทที่ 11 คำศัพท์ 2 และ 3 พยางค์ ชุดที่ 1

บทที่ 12 คำศัพท์ 2 และ 3 พยางค์ ชุดที่ 2

6) สร้างแบบประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ 1 ชุด

7) นำแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ และแบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และประเมินคุณภาพของแบบฝึกโดยใช้แบบประเมินคุณภาพแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ผ่านการประเมิน จะมีค่าอยู่ระหว่าง 3.51 ถึง 5.00

8) นำแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ มาปรับปรุงแก้ไข

9) จัดพิมพ์ และนำแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ต่อไป

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อศักราช 2551 เกี่ยวกับเนื้อหา โครงสร้างเวลาเรียน การวัด และการ ประเมินผล

3) ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหา และสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อแบ่งเนื้อหาในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

4) ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค STAD ประกอบการเรียนการสอนตามเนื้อหา

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินคุณภาพแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมน้อยที่สุด

หากระดับคะแนน มีค่า 3.5 ขึ้นไป แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ได้

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

8) นำแผนการสอนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 แบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์แบบพินิกส์ เป็นข้อสอบภาคปฏิบัติ

1) ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์แบบพินิกส์ และศึกษาคำศัพท์พื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2) สร้างแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์แบบพินิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบพินิกส์

3) นำแบบทดสอบวัดการอ่านออกคำศัพท์แบบพินิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4) นำแบบทดสอบวัดการอ่านแบบพินิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการพิจารณาและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาข้อสอบรายข้อว่าสอดคล้องจุดประสงค์หรือไม่ แล้วนำผลการพิจารณามาคำนวณหาค่าความสอดคล้องหรือดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (IOC) ซึ่งจะเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1 คือ แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง

0 คือ ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

-1 คือ แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุ

5) นำแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปศึกษานำร่อง (Pilot Study) โดยนำไปสอบกับนักเรียนไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสีทองสามัคคี จำนวน 12 คน โรงเรียนบ้านบึงสามัคคีกำแพงเขต จำนวน 11 คนและโรงเรียนบ้านวังชะโอน จำนวน 12 คน จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 35 คน

6) นำคะแนนที่ได้มาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จากนั้นวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

7) นำแบบทดสอบที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น แล้วคัดเลือกใช้ข้อที่มีความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 มีค่าตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป

8) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นเตรียมการ

ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับขั้นตอนการใช้แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ทำการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดผลคะแนนการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ก่อนเรียน
3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. ครูชี้แจงและอธิบายหลักการอ่านออกเสียง และขั้นตอนการจัดกิจกรรม
5. ครูจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบการสอน จำนวน 9 สัปดาห์ รวม 17 ชั่วโมง

6. ทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์แบบพินิกส์กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดผลคะแนนการอ่านคำศัพท์แบบพินิกส์ โดยผลคะแนนที่ได้จะนำไปเทียบกับก่อนเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ต่อไป

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบพินิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน จังหวัดกำแพงเพชร ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบพินิกส์ที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (E1) กับค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำศัพท์แบบพินิกส์หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (E2) ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบพินิกส์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที่ แบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent sample t-test แบบ One Sample test) ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการหาค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Mean)
 - 1.3 ค่าสถิติทดสอบ (T-test)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 ค่าความยากง่าย (p)
 - 2.2 ค่าอำนาจจำแนก (r)
 - 2.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน สามารถแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

1. ผลการนำแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน ระหว่างเรียนปรากฏดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ ตามเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเนื้อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากสถาบันภาษาอังกฤษ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และได้รับการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ปรากฏผลคะแนนระหว่างเรียนดังตาราง

ตาราง 1 แสดงคะแนนท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละบท และผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการอ่าน คำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (บทที่)												รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
คะแนนเต็ม	88	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	308
คนที่ 1	50	14	16	15	17	17	12	16	18	15	15	15	220
คนที่ 2	52	12	15	15	14	16	17	18	15	15	16	15	220
คนที่ 3	45	18	13	15	19	15	16	17	15	18	14	16	221
คนที่ 4	63	16	18	17	17	15	12	13	15	18	16	17	237
คนที่ 5	74	16	18	18	16	17	19	19	18	16	17	16	264
คนที่ 6	66	17	18	16	16	16	17	16	16	18	16	15	247
คนที่ 7	85	19	16	18	19	19	19	18	18	19	18	17	285
คนที่ 8	86	19	18	17	19	18	19	20	18	17	18	18	287
คนที่ 9	49	16	13	17	18	14	11	13	12	19	15	15	212
คนที่ 10	87	18	18	19	17	19	19	17	16	18	17	17	248
คนที่ 11	70	16	17	15	18	17	18	16	16	17	17	16	253
คนที่ 12	56	14	16	16	15	17	15	16	17	17	16	15	230
คนที่ 13	65	15	17	14	15	16	16	15	17	12	17	15	234
รวม	848	210	213	212	220	216	210	204	211	219	212	207	3182
เฉลี่ย	65.23	16.15	16.38	16.30	16.92	16.61	16.15	15.69	16.23	16.84	16.30	15.92	244.76
เฉลี่ยร้อยละ	74.12	80.76	81.92	81.53	84.61	83.07	80.76	78.46	81.15	84.23	81.53	79.61	80.30

จากตาราง 1 พบว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบ โฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า 80.30 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายบทพบว่า นักเรียน สามารถทำแบบฝึกทักษะบทที่ 5 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด (84.61 คะแนน) รองลงมา คือ แบบฝึกหัดบทที่ 10 (84.23 คะแนน) และแบบฝึกทักษะที่นักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ได้ต่ำที่สุด คือ บทที่ 1 (74.12 คะแนน)

2. ผลคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน ปรากฏดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ เพื่อหาคะแนนหลังเรียน ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 2 แสดงคะแนนหลังเรียนและผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน	ผลการสอบหลังเรียน
คะแนนเต็ม	30
คนที่ 1	23
คนที่ 2	24
คนที่ 3	18
คนที่ 4	26
คนที่ 5	25
คนที่ 6	27
คนที่ 7	29
คนที่ 8	29
คนที่ 9	17
คนที่ 10	28
คนที่ 11	27
คนที่ 12	24
คนที่ 13	23
รวม	320
เฉลี่ย	24.61
เฉลี่ยร้อยละ	82.05

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนรวมนักเรียนทั้งหมดมีค่า 320 คะแนน และมีค่าเฉลี่ย 24.61 คะแนน จึงส่งผลให้ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า 82.05 คะแนน

1.3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน ปรากฏดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ทั้งหมด 12 บทและได้ดำเนินการทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำผลคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ตามเกณฑ์ 80/80

แบบฝึกหัด บทที่	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ระหว่างการจัดการ เรียนรู้	ประสิทธิภาพของ กระบวนการ	คะแนนเฉลี่ยร้อยละของ คะแนนทดสอบหลังเรียน	ประสิทธิภาพ	E1/E2
1	74.12				
2	80.76				
3	81.92				
4	81.53				
5	84.61				
6	83.07				
7	80.76	80.30	82.05	82.05	80.30/82.05
8	78.46				
9	81.15				
10	84.23				
11	81.53				
12	79.61				

จากตาราง 3 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.30/82.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 4 แสดงคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน รายบุคคล คะแนนรวมแต่ละครั้งและค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการสอบแต่ละครั้ง

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนการสอบก่อนเรียน(Pre-Test)	ผลคะแนนการสอบหลังเรียน(Post-Test)
คะแนนเต็ม	30	30
1	8	23
2	11	24
3	4	18
4	15	26
5	17	25
6	15	27
7	16	29
8	14	29
9	7	17
10	14	28
11	14	27
12	10	24
13	11	23
คะแนนรวม	156	320
คะแนนเฉลี่ย	12.00	24.61

จากตาราง 4 พบว่า ก่อนเรียน นักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด คือ 17 คะแนน คะแนนต่ำสุด คือ 4 คะแนน โดยมีคะแนนรวมก่อนเรียนของนักเรียนทั้งหมด คือ 156 คะแนน จึงมีค่าเฉลี่ย 12.00 คะแนน และหลังเรียน นักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด คือ 29 คะแนน คะแนนต่ำสุด คือ 17 คะแนน โดยมีคะแนนรวมหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด คือ 320 คะแนน จึงมีค่าเฉลี่ย 24.61 คะแนน

2. ผลการวิเคราะห์คะแนนการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบทีและระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 13 คน ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	12.00	3.89				
หลังเรียน	24.61	3.77	12.61	2.27	21.77	0.000

จากตาราง 5 พบว่า ผลการทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.61 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.77 ซึ่งสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.89 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน ปราชญ์ผลดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ 80.30/82.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์มีคะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นดังกล่าว เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ 80.30/82.05 ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ของผู้เรียนได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นนวัตกรรมที่ถูกสร้างขึ้นโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมั่นคง เข้าใจง่าย และผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง โดยเนื้อหาจะเริ่มต้นจากพื้นฐานของเสียงที่ใช้ในการประสมเสียงคำศัพท์ ไปเป็นแบบฝึกสะกดอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ 1 พยางค์ 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ต่อไปโดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และมีความต่อเนื่อง เชื่อมโยงกันในแต่ละบทในแบบฝึกหัด โดยสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ บทที่ 1 จะประกอบไปด้วยเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษทั้งตัวอักษรที่เป็นพยัญชนะสระเดี่ยว สระประสม และพยัญชนะควบกล้ำ โดยในบทดังกล่าว จะมีผลคะแนนที่น้อยกว่าบทอื่น ๆ

ทั้งในระหว่างเรียน และหลังเรียน ซึ่งอาจจะเกิดจากเนื้อหาที่มากกว่าบทอื่นๆ โดยในบทอื่นๆ นักเรียนสามารถทำคะแนนออกมาได้ดีทั้งในระหว่างเรียน และหลังเรียน และในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้ฟังเสียงคำศัพท์ผ่านการดูวิดีโอเพลงต่างๆ และได้เรียนรู้การอ่านคำศัพท์ในชั้นเรียนผ่านบัตรคำศัพท์ และปฏิบัติโดยการทำแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ รวมไปถึงได้ผ่อนคลายผ่านการระบายสีรูปภาพในแบบฝึกหัด จากข้อมูลดังกล่าว แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวรกานต์ โสคะโน กนกกาญจน์ กิตติชาติเชาวลิต และพนาน้อย รอดชู (2563) ได้สร้างแบบฝึกทักษะโฟนิกส์ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน และหลังใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่ 84.29/82.50 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งแบบฝึกทักษะนั้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียน และยิ่งสอดคล้องเพิ่มเติมกับการวิจัยของ สาวิตรี อานมณี และเบญจพร สว่างศรี (2562) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 86.79/85.00 เป็นไปตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ ซึ่งประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับการวิจัยของผู้วิจัย

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์มีคะแนนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 12.00 คะแนน และมีค่า S.D. อยู่ที่ 3.89 และหลังจากได้จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 24.61 คะแนน และมีค่า S.D. อยู่ที่ 3.77 เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาการสอน วิธีการสอน และลำดับการเรียนรู้ของเนื้อหาที่สามารถเสริมสร้างกระบวนการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ที่มั่นคง โดยเริ่มจากการเรียนรู้เสียงพื้นฐานและเรียงลำดับคำศัพท์จาก 1 พยางค์ในเสียงสระแต่ละเสียง และตามมาด้วย 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และเป็นลำดับขั้นที่เหมาะสม จึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่เห็นได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องการกับวิจัยของ จิตวดี ว่างสนาม (2564, น. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการ

อ่านออกเสียงแบบ โฟนิคส์ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 รวมไปถึงยังสอดคล้องกับ ดวงรัตน์ แซ่จาง (2564, น. บทคัดย่อ) ที่ได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิคส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยา เทพารักษ์ และผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิคส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76 ของคะแนนเต็ม จึงแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นำโฟนิคส์มาใช้นั้นได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการวิจัยในครั้งนี้สามารถพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดที่เกิดจากการวิจัยในครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 การจัดการเรียนการสอน ควรกำหนดกิจกรรม และระยะเวลาให้สอดคล้องกันในการวิจัยในครั้งนี้ควรลดกิจกรรมลง เนื่องจากไม่สามารถทำกิจกรรมทั้งหมดภายใน 1 คาบเรียน จึงต้องเพิ่มเวลาภายในคาบเรียนจาก 1 ชั่วโมงเป็น 2 ชั่วโมง

1.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทบทวนบทเรียน อาจจะเป็น 10-15 นาทีเพื่อทำให้นักเรียนจำกระบวนการอ่านแบบโฟนิคส์ได้จากการท่องจำซ้ำๆ ในทุกคาบเรียน

1.3 ควรเพิ่มกิจกรรมให้นักเรียนได้ออกเสียงคำศัพท์รายบุคคลมากกว่านี้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนแต่ละคน และเป็นการเสริมสร้างกระบวนการนำไปใช้พูดในการสื่อสารภาษาอังกฤษเนื่องจากแบบฝึกหัดสามารถพัฒนาถึงกระบวนการอ่านได้แต่หากไม่นำมาใช้สื่อสารก็จะยังคงอยู่ในเรื่องของทักษะการอ่านเพียงอย่างเดียว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำกระบวนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิคส์หรือกระบวนการสอนอ่านแบบโฟนิคส์ไปใช้สอนในระดับชั้นอื่นโดยอาจจะเริ่มระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเริ่มจากการเสริมสร้างพื้นฐานความรู้ และสำรวจถึงการส่งผลในระดับชั้นอื่น

2.2 ควรมีการออกแบบนวัตกรรมอื่นๆนอกเหนือจากแบบฝึกทักษะมาใช้ผสมผสานควบคู่ไปด้วยกัน เพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ และวิธีการเรียนรู้ที่มากขึ้น เนื่องจากเด็กนักเรียนแต่ละคนอาจจะสามารถเรียนรู้ได้ดีในวิธีการที่แตกต่างออกไป หากนำมาใช้ในการวิจัย อาจจะทำให้วิจัยประสบความสำเร็จมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ แก้วใจบุญ. (2559). *การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์* (รายงานการวิจัย). ลำพูน: โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์. สืบค้นจาก http://www.thaischool1.in.th/_files_school/51102420/workteacher/51102420_1_20200115-120820.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. (น. 220-245). นนทบุรี: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ. (2564). *การสอนทักษะ Phonemic Awareness*. Engbrain. สืบค้น 20 พฤษภาคม 2564. จาก <https://www.engbrainkids.com/all/phonemic-awareness/>
- กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ. (2564). *ขั้นตอนการสอนโฟนิกส์ มีอะไรบ้าง เริ่มต้นฝึกโฟนิกส์ให้ลูกได้อย่างไร*. Engbrain. สืบค้น 20 สิงหาคม 2564. จาก <https://www.engbrainkids.com/learnenglish/phonicssteaching/>
- กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ. (2565). *โฟนิกส์ (Phonics) คืออะไร และชุดการสอนโฟนิกส์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างไร ครูโบว์จะเล่าให้ฟัง*. Engbrain. สืบค้น 24 ตุลาคม 2564. จาก <https://www.engbrainkids.com/all/whatisphonics/>
- ครูจ๊อบ [นามแฝง]. (2560). *แบบฝึกเสริมทักษะ*. OKNation. สืบค้น 24 ตุลาคม 2564. จาก <http://www.oknation.net/blog/jib/2017/06/04/entry-1>
- ความสำคัญ และเทคนิคการสอน Phonics (โฟนิกส์)?*. (2564). Twinkl. สืบค้น 6 สิงหาคม 2564. จาก <https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics-foni-ks>
- เฉลิมพล ถิ่นละออ. (2561). *การสร้างแบบฝึก เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้น และเมทริกซ์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดอนจานวิทยาคม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยบูรพา. สืบค้นจาก http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/56920117.pdf
- ตวงรัตน์ แซ่จง. (2564). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์*. *วารสารพัฒนศิลป์วิชาการ*, 5(2), 116-126.

- แบบฝึกคืออะไร เลือดยังไงให้เหมาะกับเด็ก. (2564). planforkids. สืบค้น 20 กันยายน 2564. จาก https://www.planforkids.com/kids_corner/แบบฝึกคืออะไร%20เลือดยังไงให้เหมาะกับเด็ก?cart_right=y?cart_right=y
- แบบฝึกเสริมทักษะ. (17 พ.ย. 2562). ครูเชียงราย. สืบค้น 20 กันยายน 2564. จาก <https://www.kruchiangrai.net/2019/11/17/แบบฝึกเสริมทักษะ/>
- ปิยฉัตร ศรีสุรราช. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาสมิงจังหวัดตราด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. สืบค้นจาก <https://etheses.rbru.ac.th/showthesis.php?theid=289&group=19>
- มาธวี กันทะสอน. (2564). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. สืบค้นจาก <http://202.29.52.112/dspace/bitstream/123456789/102/1/62551101105.pdf>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). แบบฝึกหัด. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. สืบค้นจาก <https://dictionary.orst.go.th/>
- ลลิตา ทองรัตน์. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Devies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. สืบค้นจาก <http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2563/M128760/Thongrat%20Lalida.pdf>
- ลักขณา ใจเที่ยงกุล. (22 มิถุนายน 2555). แบบฝึก มีหลักการอย่างไร. GotoKnow. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/109624>
- วรกานต์ โสคะโน, กนกกาญจน์ กิตติชาติเชาวลิต และพนาน้อย รอดชู. (2563). ผลของการใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 7(9), 236-249.
- สถาบันสอนภาษาอังกฤษ Engduo Thailand. (ม.ป.ป). ความสำคัญของภาษาอังกฤษ. สืบค้นจาก <https://engduothailand.com/importance-of-english/>
- สาวิตรี อานมณี และเบญจพร สว่างศรี. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (รายงานผลการวิจัย). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สืบค้นจาก http://stm.st.buu.ac.th/dataup/project_150605328816130200.pdf

- สินธุมาส อินนันชัย. (2562). *การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เหลี่ยม ผ่านจอยล์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน* (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาบัณฑิต). พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา. สืบค้นจาก <http://www.updc.clm.up.ac.th/bitstream/123456789/66/2/59114000.pdf>
- Admnedu. (2020). *Phonics คืออะไร? ทำไมควรให้ลูกเรียนโฟนิกส์*. Edu First Language School. สืบค้นจาก <https://www.edufirstschool.com/เรียนภาษาอังกฤษ/phonics-คืออะไร-ทำไมควรให้ลูกเรียนโฟนิกส์>
- Cambridge University. (2022, October 20). *Meaning of exercise in English*. Cambridge Advanced Learner's Dictionary. Retrieved from <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/worksheet>
- Fu, Y. (2023). *Comparing International Phonetic Alphabet Method and Natural Spelling Method in English Teaching of China* [Proceedings of the 2022 4th International Conference on Literature, Art and Human Development (ICLAHD 2022)]. Retrieved from <https://www.atlantispress.com/proceedings/iclahd-22/125984376>
- Jetsada555 [นามแฝง]. (2014). *เทคนิคการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Skills)*. Reading skill. Retrieved from <https://readingskill2014.wordpress.com/author/jetsada555/>
- Kru'Beam English [นามแฝง]. (2022). *Teaching Reading by Reading aloud!*. Inskru. Retrieved from <https://inskru.com/idea/-MwqPKllMahjubc8XqSx>
- Rahmah, W. & Pandjaitan, L. N. (2018). *The Effectivity of Phonics Method in Improving Reading Ability of 1st Grade Elementary School Students* [1st International Conference on Education Innovation (ICEI 2017)]. Retrieved from <https://www.atlantispress.com/proceedings/icei-17/25892976>
- Wahyuni, V.T. (2022). Trial of Synthetic Phonics extended to Storybook Reading to Improve Reading Skills of Indonesian Third Graders Enrolled in a Bilingual School. *International Journal of Instruction*, 15(4), 1091-1112. Retrieved from https://www.e-iji.net/dosyalar/iji_2022_4_58.pdf
- What is a Worksheet?. (2020). Twinkl. Retrieved from <https://www.twinkl.ca/teaching-wiki/worksheet>

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งชาน

1. ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ดร.สิริมา เปี้ยอยู่ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทุ่งชาน
อำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร
3. นางสาวเสาวภา เสี่ยงมโปรง ครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนบ้านบึงสามัคคีกำแพงเขต
จังหวัดกำแพงเพชร

ภาคผนวก ข ผลการประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์โดยผู้เชี่ยวชาญ
3. ผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนวัดการอ่านคำศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญ
4. ผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบหลังเรียนวัดการอ่านคำศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญ
5. ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์ก่อนเรียน
6. ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์หลังเรียน
7. ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์ก่อนเรียน
8. ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์หลังเรียน

ตาราง 6 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโปนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	s.d.	ระดับความเหมาะสม
		คนที่					
		1	2	3			
ด้านองค์ประกอบ							
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
2	แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดให้	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
5	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	4	3	4	3.67	0.58	เหมาะสมมาก
ด้านเนื้อหาสาระ							
6	เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
7	เนื้อหาสาระมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	3	5	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้							
8	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ และระดับชั้นของนักเรียน	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเหมาะสม และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
10	กิจกรรมเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
11	เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมมีความเหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	4	3	5	4.00	1.00	เหมาะสมมาก

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	s.d.	ระดับความเหมาะสม
		คนที่					
		1	2	3			
ด้านสื่อการเรียนการสอน							
12	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
13	สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย และนำไปใช้ได้จริง	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
ด้านการวัด และประเมินผล							
14	มีการวัด และประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาสาระ	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
15	ประเด็น และเกณฑ์การประเมินสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
ผลรวม		65.00	57.00	69.00	63.67	7.77	
ผลเฉลี่ย		4.33	3.80	4.60	4.24	0.52	เหมาะสมมาก

ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	s.d.	ระดับ ความ เหมาะสม
		1	2	3			
ด้านองค์ประกอบ							
1	แบบฝึกเสริมทักษะมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน	4	3	5	4.00	1.00	เหมาะสม มาก
2	แบบฝึกเสริมทักษะสอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดให้	3	4	4	3.67	0.58	เหมาะสม มาก
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสม มาก
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน	3	3	5	3.67	1.15	เหมาะสม มาก
5	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	4	3	4	3.67	0.58	เหมาะสม มาก
ด้านเนื้อหาสาระ							
6	เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง	3	4	5	4.00	1.00	เหมาะสม มาก
7	เนื้อหาสาระมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4	4	3	3.67	0.58	เหมาะสม มาก
8	เนื้อหาสาระมีรูปแบบที่หลากหลาย	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสม มาก
ด้านการวัด และประเมินผล							
9	มีการวัด และประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาสาระ	5	4	3	4.00	1.00	เหมาะสม มาก
10	ประเด็น และเกณฑ์การประเมินสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสม มาก
ผลรวม		38.00	37.00	44.00	39.67	7.62	
ผลเฉลี่ย		3.80	3.70	4.40	3.97	0.76	เหมาะสม มาก

ตาราง 8 แสดงผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนวัดการอ่านคำศัพท์

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	1	alphabet	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
	2	arm	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3	bread	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	4	bloom	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	5	banana	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	6	bathroom	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	7	children	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	8	cook	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	9	classroom	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	10	dish	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	11	dinner	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	12	ear	0	+1	1	0.67	ใช้ได้
	13	frog	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	14	finish	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	15	gun	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	16	hill	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	17	lock	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	18	letter	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	19	math	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	20	meet	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	21	market	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์การ เรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
นักเรียนออกเสียง คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้ อย่างถูกต้อง	22	nest	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	23	nail	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	24	office	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	25	postman	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	26	papaya	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	27	pass	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	28	reach	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	29	rope	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	30	run	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	31	sister	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	32	sharpener	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	33	toe	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	34	teacher	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	35	toothbrush	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	36	tennis	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	37	van	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	38	win	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	39	week	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	40	zebra	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบหลังเรียนวัดการอ่านคำศัพท์

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	1	airport	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2	boot	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3	basket	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	4	breakfast	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	5	cabbage	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	6	cake	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	7	check	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	8	chicken	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	9	coffee	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	10	desk	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	11	dentist	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	12	far	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
	13	father	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	14	gum	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	15	glass	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	16	hand	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	17	jacket	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	18	jam	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
	19	kite	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	20	life	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	21	meat	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
นักเรียนนอก เสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้อย่างถูกต้อง	22	magic	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	23	new	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	24	nice	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	25	October	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	26	plastic	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	27	potato	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	28	pick	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	29	print	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	30	pencil	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	31	repeat	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	32	swim	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	33	salad	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	34	send	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	35	speak	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	36	tell	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	37	tomato	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	38	woman	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	39	yell	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	40	zoo	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 10 แสดงค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์
ก่อนเรียน

ข้อที่	ความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ แบบทดสอบรายข้อ
1	0.55	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
2	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.50	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.50	ใช้ได้	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.59	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.50	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.41	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.45	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.73	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
14	0.55	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.45	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.73	ใช้ได้	0.00	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
18	0.45	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.55	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.50	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.73	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
22	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.27	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
25	0.45	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้

ข้อที่	ความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ แบบทดสอบรายข้อ
26	0.27	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
27	0.27	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
28	0.68	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.50	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.50	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.55	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.64	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
34	0.27	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
35	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.64	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
37	0.55	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์
หลังเรียน

ข้อที่	ความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ แบบทดสอบรายข้อ
1	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.68	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.82	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
4	0.73	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
5	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.55	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.59	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.59	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.86	ใช้ได้	0.14	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
13	0.82	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
14	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.86	ใช้ได้	0.14	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
17	0.55	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
18	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.59	ใช้ได้	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.73	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
21	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.55	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.82	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
24	0.82	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้

25	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.59	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.64	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.45	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.55	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.59	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.82	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
37	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.55	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 12 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์ก่อนเรียน

จำนวนผู้ทำ แบบทดสอบ (N)	ผลรวมคะแนน ทั้งหมด (ΣX)	ผลรวมคะแนน ยกกำลังสองทั้งหมด (ΣX^2)	Σpq	ค่าความ แปรปรวน (s^2)	ค่าความ เชื่อมั่นของ แบบทดสอบ
35	586	11,834	7.17	57.79	0.90

ตาราง 13 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านคำศัพท์หลังเรียน

จำนวนผู้ทำ แบบทดสอบ (N)	ผลรวมคะแนน ทั้งหมด (ΣX)	ผลรวมคะแนน ยกกำลังสองทั้งหมด (ΣX^2)	Σpq	ค่าความ แปรปรวน (s^2)	ค่าความ เชื่อมั่นของ แบบทดสอบ
35	751	18,071	5.94	55.91	0.92

ภาคผนวก ค คะแนน และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละบท และผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง
2. คะแนนหลังเรียน และผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
3. ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ ตามเกณฑ์ 80/80
4. คะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนรายบุคคล คะแนนรวมแต่ละครั้ง และค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการสอบแต่ละครั้ง
5. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์

ตาราง 14 คะแนนท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละบท และผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย และ
คะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และ
แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่ม
ตัวอย่าง

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (บทที่)												รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
คะแนน เต็ม	88	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	308
คนที่ 1	50	14	16	15	17	17	12	16	18	15	15	15	220
คนที่ 2	52	12	15	15	14	16	17	18	15	15	16	15	220
คนที่ 3	45	18	13	15	19	15	16	17	15	18	14	16	221
คนที่ 4	63	16	18	17	17	15	12	13	15	18	16	17	237
คนที่ 5	74	16	18	18	16	17	19	19	18	16	17	16	264
คนที่ 6	66	17	18	16	16	16	17	16	16	18	16	15	247
คนที่ 7	85	19	16	18	19	19	19	18	18	19	18	17	285
คนที่ 8	86	19	18	17	19	18	19	20	18	17	18	18	287
คนที่ 9	49	16	13	17	18	14	11	13	12	19	15	15	212
คนที่ 10	87	18	18	19	17	19	19	17	16	18	17	17	248
คนที่ 11	70	16	17	15	18	17	18	16	16	17	17	16	253
คนที่ 12	56	14	16	16	15	17	15	16	17	17	16	15	230
คนที่ 13	65	15	17	14	15	16	16	15	17	12	17	15	234
รวม	848	210	213	212	220	216	210	204	211	219	212	207	3182
เฉลี่ย	65.23	16.15	16.38	16.30	16.92	16.61	16.15	15.69	16.23	16.84	16.30	15.92	244.76
เฉลี่ยร้อยละ	74.12	80.76	81.92	81.53	84.61	83.07	80.76	78.46	81.15	84.23	81.53	79.61	80.30

ตาราง 15 คะแนนหลังเรียน และผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย และคะแนนเฉลี่ยร้อยละ
ของการนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และแบบฝึกทักษะการอ่าน
คำศัพท์แบบโฟนิกส์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน	ผลการสอบหลังเรียน
คะแนนเต็ม	30
คนที่ 1	23
คนที่ 2	24
คนที่ 3	18
คนที่ 4	26
คนที่ 5	25
คนที่ 6	27
คนที่ 7	29
คนที่ 8	29
คนที่ 9	17
คนที่ 10	28
คนที่ 11	27
คนที่ 12	24
คนที่ 13	23
รวม	320
เฉลี่ย	24.61
เฉลี่ยร้อยละ	82.05

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ ตาม
เกณฑ์ 80/80

แบบฝึกหัด บทที่	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ระหว่าง จัดการเรียนรู้	ประสิทธิภาพ ของ กระบวนการ	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ของคะแนนทดสอบ หลังเรียน	ประสิทธิภาพ	E1/E2
1	74.12				
2	80.76				
3	81.92				
4	81.53				
5	84.61				
6	83.07				
7	80.76	80.30	82.05	82.05	80.30/82.05
8	78.46				
9	81.15				
10	84.23				
11	81.53				
12	79.61				

ตาราง 17 คะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน
รายบุคคล คะแนนรวมแต่ละครั้ง และค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการ
สอบแต่ละครั้ง

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนการสอบก่อนเรียน (Pre-Test)	ผลคะแนนการสอบหลังเรียน (Post-Test)
คะแนนเต็ม	30	30
1	8	23
2	11	24
3	4	18
4	15	26
5	17	25
6	15	27
7	16	29
8	14	29
9	7	17
10	14	28
11	14	27
12	10	24
13	11	23
คะแนนรวม	156	320
คะแนนเฉลี่ย	12.00	24.61

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของ การทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก ทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	12.00	3.89				
หลังเรียน	24.61	3.77	12.61	2.27	21.77	0.000

ภาคผนวก ง แบบประเมินเครื่องมือวิจัย

1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์
2. แบบประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์
3. แบบประเมินแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน (Pre-test)
4. แบบประเมินแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน (Post-test)

**แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์
แบบโฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์แบบ
โฟนิกส์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสม
ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
“ระดับความเหมาะสม” ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมมาก
ระดับ 3 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมน้อย
ระดับ 1 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านองค์ประกอบ						
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน					
2	แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดให้					
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
3	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน					
5	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ					
ด้านเนื้อหาสาระ						
6	เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง					
7	เนื้อหาสาระมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
8	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ และระดับชั้นของนักเรียน					
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเหมาะสม และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
10	กิจกรรมเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง					
11	เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมมีความเหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้					
ด้านสื่อการเรียนการสอน						
12	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน					
13	สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย และนำไปใช้ได้จริง					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านการวัด และประเมินผล						
12	มีการวัด และประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาสาระ					
13	ประเด็น และเกณฑ์การประเมินสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้					
ผลรวม						
ผลเฉลี่ย						

การแปลความหมายการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

4.51- 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.51- 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.51- 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.51- 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง

**แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์
นักเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน จังหวัดกำแพงเพชร**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ของนักเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน จังหวัดกำแพงเพชร มีความสอดคล้อง และความเหมาะสมระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบฝึกหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมมาก
 ระดับ 3 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง มีความสอดคล้องเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านองค์ประกอบ						
1	แบบฝึกเสริมทักษะมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน					
2	แบบฝึกเสริมทักษะสอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดให้					
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
3	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน					
5	จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ					
ด้านเนื้อหาสาระ						
6	เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง					
7	เนื้อหาสาระมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
8	เนื้อหาสาระมีรูปแบบที่หลากหลาย					
ด้านการวัด และประเมินผล						
9	มีการวัด และประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาสาระ					
10	ประเด็น และเกณฑ์การประเมินสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้					
ผลรวม						
ผลเฉลี่ย						

การแปลความหมายการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

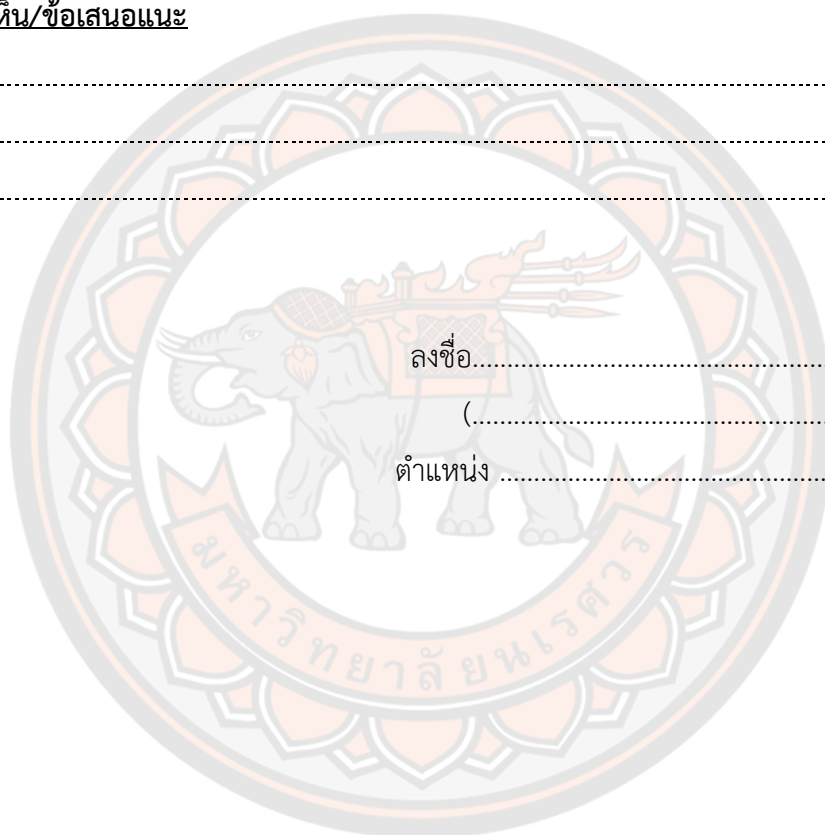
4.51- 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.51- 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.51- 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.51- 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนา

“แบบทดสอบก่อนเรียน วัดทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน จังหวัดกำแพงเพชร”

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องคะแนนที่เห็นสมควรตามความเป็นจริง ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ตามจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ตามจุดประสงค์ข้อนั้น
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์ข้อนั้น

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา			จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
			+1	0	-1				+1	0	-1
นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	1	alphabet				นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	21	market			
	2	arm					22	nest			
	3	bread					23	nail			
	4	bloom					24	office			
	5	banana					25	postman			
	6	bathroom					26	papaya			
	7	children					27	pass			
	8	cook					28	reach			
	9	classroom					29	rope			
	10	dish					30	run			
	11	dinner					31	sister			
	12	ear					32	sharpener			
	13	frog					33	toe			
	14	finish					34	teacher			
	15	gun					35	toothbrush			
	16	hill					36	tennis			
	17	lock					37	van			
	18	letter					38	win			
	19	math					39	week			
	20	meet					40	zebra			

หมายเหตุ:

คะแนนเฉลี่ย 0.5 ขึ้นไปถือว่าข้อของแบบทดสอบก่อนเรียน วัดทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน จังหวัดกำแพงเพชร นั้นเหมาะสม

แบบประเมินเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนา

“แบบทดสอบหลังเรียน วัดทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน จังหวัดกำแพงเพชร”

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องคะแนนที่เห็นสมควรตามความเป็นจริง ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ตามจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ตามจุดประสงค์ข้อนั้น
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์ข้อนั้น

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา			จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
			+1	0	-1				+1	0	-1
นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	1	airport				นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	21	meat			
	2	boot					22	magic			
	3	basket					23	new			
	4	breakfast					24	nice			
	5	cabbage					25	October			
	6	cake					26	plastic			
	7	check					27	potato			
	8	chicken					28	pick			
	9	coffee					29	print			
	10	desk					30	pencil			
	11	dentist					31	repeat			
	12	far					32	swim			
	13	father					33	salad			
	14	gum					34	send			
	15	glass					35	speak			
	16	hand					36	tell			
	17	jacket					37	tomato			
	18	jam					38	woman			
	19	kite					39	yell			
	20	life					40	zoo			

หมายเหตุ:

คะแนนเฉลี่ย 0.5 ขึ้นไปถือว่าข้อของแบบทดสอบหลังเรียน วัดทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งซ่าน จังหวัดกำแพงเพชร นั้นเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

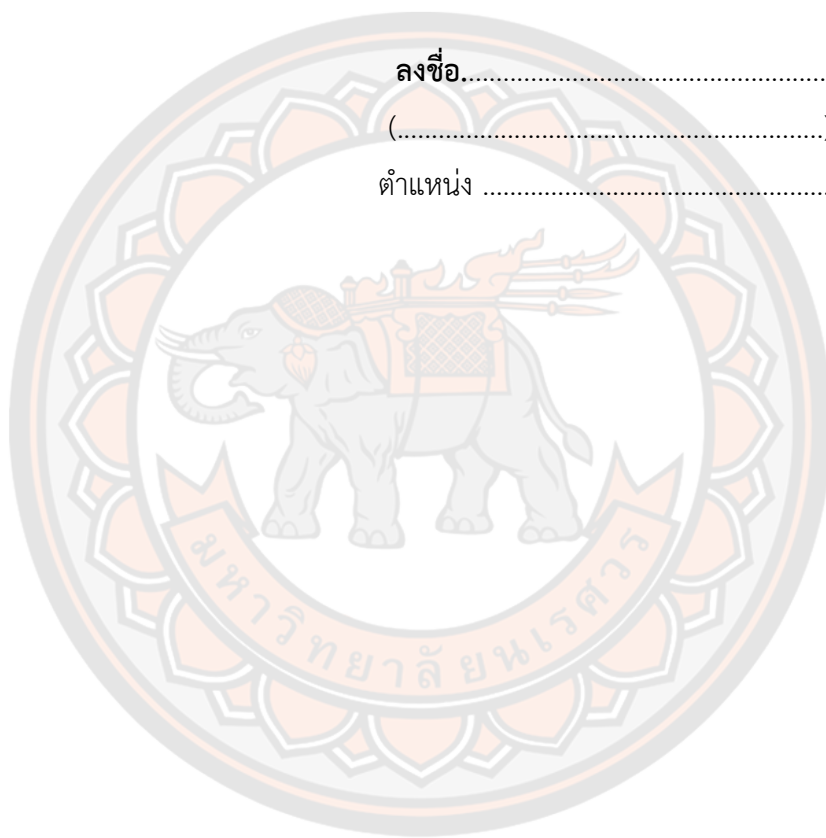
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง

ภาคผนวก จ เครื่องมือวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์
2. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์
3. แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน (Pre-test)
4. แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน (Post-test)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
เสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษ

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ
 ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 เวลาเรียน 2 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2/2566
 ผู้สอน นายประจักษ์ พวงไผ่ โรงเรียนบ้านทุ่งชัน

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดง
 ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าใจหว่า
 ถูกต้องตามหลักการอ่าน
 3. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค
 และข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ
 โดยการพูด และการเขียน

ตัวชี้วัด 1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษา และวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของ
 ภาษากับภาษา และวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

ตัวชี้วัด 1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของ
 ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การออกเสียงภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยประกอบไปด้วยตัวอักษร 26 ตัว 32 เสียง ตัวอักษรควบกล้ำ 30 รูป 30 เสียง และสระประสม 29 รูป 12 เสียง ซึ่งสำคัญต่อการฝึกทักษะการอ่าน การออกเสียง และสามารถพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษดังกล่าวที่พบเจอในชีวิตประจำวันได้ และนำไปสู่พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มั่นคง และถูกต้องจนไปสู่การสื่อสารภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง

สาระการเรียนรู้

ตัวอักษร 26 ตัว 32เสียง			
A1 ออกเสียง แอะ	A2 ออกเสียง อะ	B ออกเสียง เบอะ	C ออกเสียง เอะ
D ออกเสียง ดี	E ออกเสียง เออะ	F ออกเสียง ฟือ	G ออกเสียง เกอะ
H ออกเสียง เฮอะ	I1 ออกเสียง อี	I2 ออกเสียง ไอ	J ออกเสียง เจอะ
K ออกเสียง เคอะ	L ออกเสียง อิล	M ออกเสียง อีม	N ออกเสียง อิน
O1 ออกเสียง เอะ	O2 ออกเสียง อะ	O3 ออกเสียง โอ	O4 ออกเสียง เออ
P ออกเสียง เพอะ	Q ออกเสียง เควอะ	R ออกเสียง เออร์	S ออกเสียง ซี
T ออกเสียง ที	U1 ออกเสียง อะ	U2 ออกเสียง อู	V ออกเสียง วีเหอะ
W ออกเสียง เวอะ	X ออกเสียง ซีซ	Y ออกเสียง เฮยะ	Z ออกเสียง ซี (สั้นที่ลำคอ)

ตัวอักษรควบกล้ำ 30 รูป 30 เสียง			
Bl ออกเสียง บลือ	Br ออกเสียง เบร้อ	Ch ออกเสียง ซี	ck ออกเสียง เอะ
Cl ออกเสียง คลือ	Cr ออกเสียง เคร้อ	Dr ออกเสียง เดร้อ	Fl ออกเสียง ฟลือ
Fr ออกเสียง เฟร้อ	Gl ออกเสียง กลือ	Gr ออกเสียง เกร้อ	Kn ออกเสียง อิน
Ng ออกเสียง อิง	Ph ออกเสียง พี	Pl ออกเสียง พลือ	Pr ออกเสียง เพร้อ
Sc ออกเสียง สเกอะ	Sh ออกเสียง ซี	Sk ออกเสียง สเกอะ	Sl ออกเสียง ซีอิล
Sm ออกเสียง ซีเหมอะ	Sn ออกเสียง ซีเหนอะ	Sp ออกเสียง ซีโปะ	St ออกเสียง ซีเตอะ
Sw ออกเสียง ซีเหอะ	Th ออกเสียง ทีซี	Tr ออกเสียง เทร้อ	Tw ออกเสียง ทะเวอะ
Wh ออกเสียง เวอะ	Wr เออร์ หรือ เหวอะ		

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้

1. นักเรียนสามารถจำเสียงพื้นฐานของพยัญชนะในภาษาอังกฤษทั้งหมดได้
2. นักเรียนสามารถจำเสียงพื้นฐานของตัวอักษรควบกล้ำทั้งหมดได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ

นักเรียนออกเสียงพื้นฐานของของพยัญชนะ และตัวอักษรควบกล้ำในภาษาอังกฤษทั้งหมดได้อย่างถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

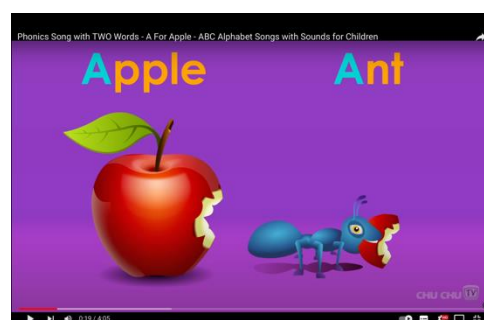
1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. ครูเปิดเพลง Phonics song with two words-ABC Alphabet Song with sound for children ให้นักเรียนฟังแล้วร้องตาม เพื่อทบทวนเรื่องเสียงที่นักเรียนเคยได้เรียนมา
ที่มา: <https://youtu.be/hq3yfQnllfQ?feature=shared>

2. บอกนักเรียนถึงเนื้อหาที่จะเรียนวันนี้ และวัตถุประสงค์ของแผนการสอนนี้

ขั้นสอน (15 นาที)

1. ครูเปิด PowerPoint Presentation ที่แสดงตัวพยัญชนะ และสระในภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 26 ตัว 32 เสียง พร้อมทั้งอ่านออกเสียงพยัญชนะ และสระแต่ละตัว
2. หลังจากที่ครูอ่านออกเสียงพยัญชนะ และสระ 26 ตัว 32 เสียงแล้ว ครูเริ่มอ่าน พยัญชนะ และสระอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ให้ครูอ่านทีละตัว และให้นักเรียนออกเสียงตามจนกว่าจะครบ 26 ตัว 32 เสียง

ขั้นกิจกรรม (30 นาที)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนที่เก่งจำนวน 1 คน นักเรียนที่มีความรู้ปานกลางจำนวน 2 คน และนักเรียนที่อ่อนจำนวน 1 คน ตามการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Students Team Achievement Division) ทั้งนี้การจัดกลุ่มจะเรียงตาม ลำดับผลคะแนนสอบก่อนเรียนที่นักเรียนได้ทำไป
2. ครูอธิบายแนวการปฏิบัติการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และอธิบายเกณฑ์การให้ คะแนนแบบกลุ่ม และแบบเดี่ยว
3. ครูให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันทบทวนเรื่องการออกเสียงพยัญชนะ และสระในภาษาอังกฤษ 26 ตัว 32 เสียง
4. หลังจากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวกลุ่มละ 1 แถว หันหน้าเข้าหากระดาน จากนั้น ครูแสดงตัวพยัญชนะหรือสระภาษาอังกฤษ 1 ตัว บนหน้าจอ ให้นักเรียนที่อยู่หน้าสุดของแถว วิ่งไป กดกระดิ่งที่ตั้งอยู่หน้าหน้าจอโทรทัศน์ สมาชิกของกลุ่มใดกดกระดิ่งได้ก่อนจะมีโอกาสตอบว่า พยัญชนะหรือสระนั้นออกเสียงอย่างไร ถ้าตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดให้เริ่มเล่นใหม่ จะเล่น ทั้งหมด 10 ครั้ง กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นชนะ และกลุ่มที่ได้คะแนนรองลงมาจะถือว่าเป็น อันดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ โดยกลุ่มที่ชนะจะได้คะแนนกลุ่ม 10 คะแนน อันดับที่ 2 จะได้ 9 คะแนน และอันดับที่ 3 จะได้ 8 คะแนน
5. ครูแจกแบบฝึกหัดบทที่ 1 ให้กับนักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดบทที่ 1 โดยให้สมาชิกทุกคนช่วยเหลือกัน คะแนนที่ได้จากแบบฝึกหัดจะนับเป็นคะแนน รายบุคคล

ขั้นสรุป (5 นาที)

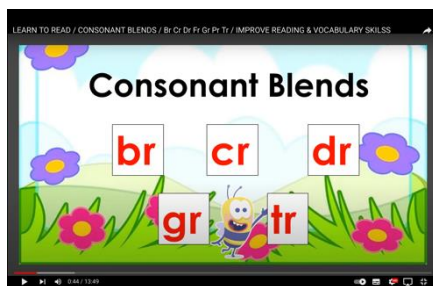
1. ครูทบทวนเรื่องเสียงให้นักเรียนอีกครั้ง โดยการออกเสียงพยัญชนะ และสระทีละตัว จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม
2. จบกิจกรรมโดยการร้องเพลง Phonics song with two words-ABC Alphabet Song with sound for children ที่ได้เปิดไปตอนต้นชั่วโมง

ชั่วโมงที่ 2

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ครูเปิดเพลง LEARN TO READ / CONSONANT BLENDS / Br Cr Dr Fr Gr Pr Tr / IMPROVE READING & VOCABULARY SKILLSให้นักเรียนฟัง 1 รอบ

ที่มา: https://youtu.be/rn_AbSzk_b8?si=jB0NVL4ahE81l-WC

2. บอกนักเรียนถึงเนื้อหาที่จะเรียนวันนี้ และวัตถุประสงค์ของแผนการสอนนี้

ขั้นสอน (20 นาที)

1. ครูเปิด PowerPoint Presentation ที่แสดงอักษรควบกล้ำ 30 รูป 30 เสียง พร้อมทั้งอ่านออกเสียงอักษรควบกล้ำแต่ละเสียง

2. หลังจากทีครูอ่านออกเสียงอักษรควบกล้ำ 30 รูป 30 เสียง ครูเริ่มอ่านพยัญชนะ และสระอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ให้ครูอ่านทีละตัว และให้นักเรียนออกเสียงตามจนกว่าจะครบทั้งอักษรควบกล้ำ

ขั้นกิจกรรม (30 นาที)

1. ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มเดิมตามที่ได้จัดไว้จากครั้งที่แล้วตามการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Students Team Achievement Division)

2. ครูให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันทบทวนเรื่องการออกเสียงอักษรควบกล้ำ 30 รูป 30 เสียง

3. ครูแจกบัตรคำให้แต่ละกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจับคู่เสียง และอักษรควบกล้ำหรือสระประสมโดยกลุ่มที่เสร็จก่อน และถูกต้องถือว่าเป็นผู้ชนะ และจะได้คะแนนกลุ่ม 10 คะแนน กลุ่มที่เสร็จเป็นอันดับที่ 2 จะได้ 9 คะแนน และกลุ่มที่เสร็จเป็นอันดับที่ 3 จะได้ 8 คะแนน ตามลำดับ โดยคะแนนที่ได้รับจะเป็นคะแนนกลุ่ม

4. ครูแจกแบบฝึกหัดบทที่ 2 ให้กับนักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบฝึกหัดบทที่ 2 โดยให้สมาชิกทุกคนช่วยเหลือกันคะแนนที่ได้จากแบบฝึกหัดจะนับเป็นคะแนนรายบุคคล

ขั้นสรุป (5 นาที)

1. ครูทบทวนเรื่องเสียงให้นักเรียนอีกครั้ง โดยการออกเสียงอักษรควบกล้ำ 30 รูป 30 เสียง ทั้งหมดทีละตัวจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม
2. จบกิจกรรมโดยการร้องเพลง ที่ LEARN TO READ / CONSONANT BLENDS / Br Cr Dr Fr Gr Pr Tr / IMPROVE READING & VOCABULARY SKILLS อีกรอบ

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ บทที่ 1
2. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ บทที่ 2

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์
2. วิดีโอวิดีโอเพลง “Phonics song with two words-ABC Alphabet Song with sound for children” และเพลง LEARN TO READ / CONSONANT BLENDS / Br Cr Dr Fr Gr Pr Tr / IMPROVE READING & VOCABULARY SKILLS
3. PowerPoint Presentation เรื่อง เสียงพยัญชนะ และสระในภาษาอังกฤษ และออกเสียงอักษรควบกล้ำ และสระประสม

การวัด และประเมินผล

ทักษะที่ต้องการวัด	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K) นักเรียนจำเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษทั้งหมดได้	การทำ แบบฝึกหัด	แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) นักเรียนออกเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษทั้งหมดได้อย่างถูกต้อง	สังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) 1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกต	แบบประเมินลักษณะอันพึงประสงค์	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยมีวินัย ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน โดยปฏิบัติชัดเจน และสม่ำเสมอ

แบบประเมินทักษะทางภาษา

วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Unit

ทักษะทางภาษา ทักษะการอ่านออกเสียง

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตการใช้ทักษะทางภาษาในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของผู้เรียน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับความสามารถของผู้เรียน				สรุปผล การประเมิน	
		อ่านออกเสียงพื้นฐานภาษาอังกฤษ ถูกต้องร้อยละ 25	อ่านออกเสียงพื้นฐานภาษาอังกฤษ ถูกต้องร้อยละ 50	อ่านออกเสียงพื้นฐานภาษาอังกฤษ ถูกต้องร้อยละ 75	อ่านออกเสียงพื้นฐานภาษาอังกฤษ ถูกต้องร้อยละ 100	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

การประเมิน: นักเรียนทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(นายประชาธิรัฐ พ่วงไผ่)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้ที่

ผลการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายประชาวิช พ่วงไผ่)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

คำนำ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความชำนาญในเรื่องการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์ ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ เสริมความรู้ความเข้าใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองเพื่อเสริมสร้างรากฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มุ่งไปสู่การนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันต่อไป

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำศัพท์แบบโฟนิกส์เล่มนี้ข้าพเจ้าได้คิดหารูปแบบที่ง่ายเพื่อให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายและสะดวกต่อการเรียนการสอน ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกเสริมทักษะเล่มนี้คงเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อผู้เรียนต่อไป

พระราชรัฐ พ่วงไฉ่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำแพะหน้า	ค
มาตรฐานและตัวชี้วัด	ง
บทที่ 1	1
บทที่ 2	7
บทที่ 3	9
บทที่ 4	11
บทที่ 5	13
บทที่ 6	15
บทที่ 7	19
บทที่ 8	21
บทที่ 9	23
บทที่ 10	25
บทที่ 11	27
บทที่ 12	29
บรรณานุกรม	30

ด

คำแนะนำ

แบบฝึกเสริมทักษะเล่มนี้ สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกการอ่านคำศัพท์ควบคู่กับการเรียนการสอนและสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
ให้นักเรียนอ่านคำแนะนำและปฏิบัติตามกิจกรรมแต่ละขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนจบ นักเรียนจะได้รับความรู้อย่างครบถ้วนโดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษามาตรฐานตัวชี้วัด
2. ศึกษาเนื้อหาในแบบฝึกเสริมทักษะ
3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะ

4. ตรวจสอบหลังทำแบบฝึกเสริมทักษะ 1 บท เพื่อตรวจสอบว่าตนเองไม่เข้าใจในเนื้อหาส่วนใด (ห้ามดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกเสริมทักษะอย่างเด็ดขาด)

1

บทที่ 1

เสียงพื้นฐานในภาษาอังกฤษ
ตัวอักษร 26 ตัว 32 เสียง

A1 ออกเสียง แอะ

A2 ออกเสียง อะ

B ออกเสียง เบอะ

C ออกเสียง เชอะ

D ออกเสียง ดี

E ออกเสียง เออะ

F ออกเสียง ฟือ

G ออกเสียง เกอะ

H ออกเสียง เฮอะ

I1 ออกเสียง อี

I2 ออกเสียง ไอ

J ออกเสียง เจอะ

K ออกเสียง เคอะ

L ออกเสียง ลีล

M ออกเสียง อีม

N ออกเสียง อิน

O1 ออกเสียง โออะ

O2 ออกเสียง อะ

O3 ออกเสียง โอ

O4 ออกเสียง เออ

P ออกเสียง เพอะ

Q ออกเสียง เชวอะ

R ออกเสียง เออร์

S ออกเสียง ซี

T ออกเสียง ที

U1 ออกเสียง อะ

U2 ออกเสียง อู

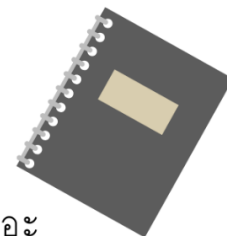
V ออกเสียง วีเหอะ

W ออกเสียง เวอะ

X ออกเสียง ซซี

Y ออกเสียง เฮยอะ

Z ออกเสียง ซี ลั่นที่ลำคอ

สระเดี่ยว
5 รูป 11 เสียง

A1 ออกเสียง แอะ
A2 ออกเสียง อะ

11 ออกเสียง แอะ
12 ออกเสียง อะ

E ออกเสียง แอะ

○1 ออกเสียง แอะ
○2 ออกเสียง แอะ
○3 ออกเสียง แอะ
○4 ออกเสียง แอะ

U1 ออกเสียง แอะ
U2 ออกเสียง แอะ

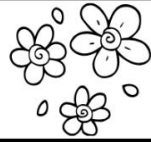
ตัวอักษรควบกล้า
30 รูป 30 เสียง

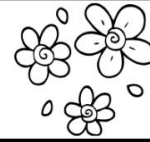
Bl ออกเสียง บลือ
Br ออกเสียง เบร้อ
Ch ออกเสียง ची
Ck ออกเสียง เขอะ
Cl ออกเสียง คลือ
Cr ออกเสียง เคร้อ
Dr ออกเสียง เดร้อ
Fl ออกเสียง ฟลือ
Fr ออกเสียง เฟร้อ
Gl ออกเสียง กลือ
Gr ออกเสียง เกร้อ
Kn ออกเสียง อีน
Ng ออกเสียง อิ่ง
Ph ออกเสียง ฟี
Pl ออกเสียง พลือ
Pr ออกเสียง เพร้อ
Sc ออกเสียง สเกอะ

Sh ออกเสียง ซี
Sk ออกเสียง ซี้เกอะ
Sl ออกเสียง ซี้ล
Sm ออกเสียง ซี้เหมอะ
Sn ออกเสียง ซี้เนอะ
Sp ออกเสียง ซี้เปอะ
St ออกเสียง ซี้เทอะ
Sw ออกเสียง ซี้เหอะ
Th ออกเสียง ती
Tr ออกเสียง เทร้อ
Tw ออกเสียง ทะเวอะ
Wh ออกเสียง เวอะ
Wr ออกเสียง เออร์
หรือเหร้อ

สระผสม
29 รูป 12 เสียง

ae ออกเสียง เอ

ay ออกเสียง เอ

ai ออกเสียง เอ

al ออกเสียง ออ

au ออกเสียง ออ

aw ออกเสียง ออ

ee ออกเสียง อี

ea1 ออกเสียง อี

ea2 ออกเสียง อะ

ea3 ออกเสียง เอะ

ea4 ออกเสียง เออ

ea5 ออกเสียง เอียร์

ew ออกเสียง ยู

er ออกเสียง เออ

ie1 ออกเสียง อาย

ie2 ออกเสียง อี

ir ออกเสียง เออ

igh ออกเสียง อาย

y ออกเสียง อาย

oa ออกเสียง โอ

oe ออกเสียง โอ

ow1 ออกเสียง โอ

ow2 ออกเสียง แอะ

or ออกเสียง ออ

oi ออกเสียง ออย

oy ออกเสียง ออย

ou ออกเสียง อาว

ue ออกเสียง ยู

ur ออกเสียง เออ

<div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>Exercise 1.1</p> <p>จงเติมเสียงของตัวอักษร</p> </div> </div>				
A1	A2	B	C	D
E	F	G	H	I1
I2	J	K	L	M
N	O1	O2	O3	O4
P	Q	R	S	T
U1	U2	V	W	X
Y	Z			

Exercise 1.4

จงเติมเสียงของสระผสม

ae	ay	ai	al	au
aw	ee	ea1	ea2	ea3
ea4	ea5	ew	er	ie1
ie2	ir	ugh	y	oa
oe	ow1	ow2	or	oi
oy	ou	ue	ur	

Pre-Test

English Vocabulary Reading Test for Grade 3 Students

Academic Year 2023 Second Semester (2/2023)

Direction: Read the words (30 points)

Number	Word	Number	Word
1	arm	16	market
2	bread	17	nest
3	bloom	18	nail
4	banana	19	office
5	bathroom	20	postman
6	children	21	papaya
7	cook	22	pass
8	classroom	23	reach
9	dish	24	rope
10	dinner	25	run
11	ear	26	sister
12	arm	27	sharpener
13	frog	28	tennis
14	finish	29	van
15	gun	30	win

Post-Test

English Vocabulary Reading Test for Grade 3 Students

Academic Year 2023 Second Semester (2/2023)

Direction: Read the words (30 points)

Number	Word	Number	Word
1	boot	16	meat
2	basket	17	magic
3	breakfast	18	new
4	cabbage	19	nice
5	cake	20	October
6	check	21	plastic
7	chicken	22	potato
8	coffee	23	pick
9	desk	24	print
10	dentist	25	pencil
11	far	26	repeat
12	father	27	swim
13	gum	28	salad
14	glass	29	send
15	hand	30	speak

